

DECYZJA Nr 88/MON
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 30 czerwca 2020 r.

w sprawie Standardu Kształcenia Wojskowego dla kandydatów na oficerów
– minimalne wymagania programowe

Na podstawie art. 2 pkt 1, 7 i 8 ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 196) oraz § 1 pkt 9 lit. a i e i pkt 10 lit. b i § 2 pkt 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1996 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. poz. 426 oraz z 2014 r. poz. 933) ustala się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się w wyższym szkolnictwie wojskowym Standard Kształcenia Wojskowego dla kandydatów na oficerów – minimalne wymagania programowe, stanowiący załącznik do decyzji.

§ 2. Upoważnia się dyrektora departamentu właściwego do spraw szkolnictwa wojskowego do dokonywania, w imieniu Ministra Obrony Narodowej, zmian w treści Standardu Kształcenia Wojskowego dla kandydatów na oficerów – minimalne wymagania programowe, zgodnie z aktualnymi potrzebami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. Standard Kształcenia Wojskowego dla kandydatów na oficerów – minimalne wymagania programowe ujęty w programach studiów oraz programach szkolenia dla kandydatów na oficerów kształconych w ramach innych form przygotowania, według którego rozpoczęto kształcenie przed dniem wejścia w życie niniejszej decyzji, stosuje się do czasu zakończenia nauki.

§ 4. Uczelnia wojskowa może dostosować programy, o których mowa w § 3, do standardu wprowadzonego niniejszą decyzją.

§ 5. Traci moc decyzja Nr 289/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 8 lipca 2014 r. w sprawie Standardu Kształcenia Wojskowego dla kandydatów na oficerów – Minimalne Wymagania Programowe (Dz. Urz. Min. Obr. Nar. poz. 240).

§ 6. Decyzja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *M. Błaszczak*

STANDARD KSZTAŁCENIA WOJSKOWEGO DLA KANDYDATÓW NA OFICERÓW - MINIMALNE WYMAGANIA PROGRAMOWE

I. USTALENIA OGÓLNE

1. *Standard kształcenia wojskowego dla kandydatów na oficerów – minimalne wymagania programowe*, zwany dalej „standardem kształcenia wojskowego”, obowiązuje:
 - a) kandydatów na oficerów kształconych w ramach studiów w uczelni wojskowej,
 - b) podoficerów zawodowych, szeregowych zawodowych oraz absolwentów uczelni niebędących żołnierzami zawodowymi posiadających tytuł zawodowy magistra lub równorzędny w ramach szkolenia wojskowego kandydatów na oficerów, zwanego dalej „Studium Oficerskim”,
 - c) kandydatów na oficerów kształconych na potrzeby uzupełnienia rezerw osobowych i terytorialnej służby wojskowej (TSW).
2. Liczba godzin zajęć kształcenia wojskowego nie może być mniejsza niż określona w standardzie kształcenia wojskowego z zastrzeżeniem pkt 3 i 4.
3. W ramach Studium Oficerskiego kształcenie wojskowe w zakresie treści i efektów oraz wymiar godzinowy określa rektor – komendant uczelni w uzgodnieniu z osobami właściwymi do opracowywania modeli przebiegu służby wojskowej dla tych korpusów osobowych uwzględniając treści kształcenia ujęte w standardzie kształcenia wojskowego.
4. W ramach Studium Oficerskiego dla podoficerów zawodowych, a także szkolenia wojskowego dla kandydatów na oficerów kształconych na potrzeby uzupełnienia rezerw osobowych i terytorialnej służby wojskowej (TSW) treści kształcenia oraz wymiar godzinowy określa rektor – komendant uczelni wojskowej mając na uwadze osiągnięcie przez absolwentów zakładanych w standardzie kształcenia wojskowego efektów uczenia się.
5. W ramach Studium Oficerskiego dla:
 - a) osób rekrutowanych ze środowiska cywilnego z zastrzeżeniem pkt 3 i 4 Moduł Oficerski realizowany jest wraz ze szkoleniem podstawowym w pełnym wymiarze;
 - b) dla szeregowych zawodowych i szeregowych Obrony Terytorialnej (OT) Moduł Oficerski realizowany jest w wymiarze co najmniej 75% ogólnej liczby godzin;
 - c) dla podoficerów zawodowych i podoficerów OT Moduł Oficerski realizowany jest w wymiarze co najmniej 50% ogólnej liczby godzin.
6. Proces kształcenia języków obcych należy realizować z uwzględnieniem wymagań określonych decyzją w sprawie kształcenia i egzaminowania ze znajomości języków obcych w resorcie obrony narodowej
7. Wychowanie fizyczne należy realizować zgodnie z obowiązującymi w resorcie obrony narodowej aktami normatywnymi dotyczącymi wychowania fizycznego.

II. CEL KSZTAŁCENIA WOJSKOWEGO

Zasadniczym celem kształcenia jest przygotowanie kandydatów na oficerów do dowodzenia (kierowania) i realizacji zadań na pierwszym stanowisku służbowym w warunkach pokojowego funkcjonowania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (SZ RP), kryzysu i wojny.

III. EFEKTY UCZENIA SIĘ

W wyniku realizacji standardu kształcenia wojskowego absolwent powinien osiągnąć poniżej określone kwalifikacje:

Symbol	<i>Efekty uczenia się</i>
Kategoria efektów: WIEDZA	
W_SW_1	posiada interdyscyplinarną wiedzę w zakresie nauk humanistycznych i społecznych, dotyczącą istoty, prawidłowości i problemów funkcjonowania oficera w jednostce wojskowej w warunkach pokoju, kryzysu i wojny;
W_SW_2	posiada wiedzę z zakresu systemu dowodzenia i realizacji procesu dowodzenia;
W_SW_3	zna zasady organizowania i utrzymania gotowości bojowej w pododdziale;
W_SW_4	posiada wiedzę o organizacji, strukturach, rodzajach i podstawowym wyposażeniu pododdziałów rodzajów SZ RP oraz armii innych państw;
W_SW_5	posiada wiedzę na temat prowadzenia działań taktycznych na współczesnym polu walki na szczeblu plutonu i kompanii (równorzędnym) oraz charakterystykę i zasady wykorzystania różnego rodzaju wsparcia tych działań;
W_SW_6	posiada wiedzę niezbędną oficerowi młodszemu do dowodzenia, organizowania i prowadzenia działalności szkoleniowej, metodycznej i wychowawczej w pododdziale;
W_SW_7	zna budowę i zasady bezpiecznej eksploatacji w szkoleniu powierzonego sprzętu wojskowego (SpW) oraz zasady prowadzenia nadzoru nad powierzonym mieniem i SpW;
W_SW_8	zna misję i wizję SZ RP, zadania realizowane w ramach działań niekinetycznych i współpracy międzynarodowej oraz zasady ich komunikowania społeczeństwu;
W_SW_9	posiada wiedzę z zakresu prawnych uwarunkowań związanych ze służbą wojskową i funkcjonowaniem pododdziału oraz Międzynarodowego Prawa Humanitarnego Konfliktów Zbrojnych (MPHKZ);
W_SW_10	zna zagrożenia występujące w cyberprzestrzeni oraz zasady bezpiecznego korzystania z przestrzeni informatycznej;
W_SW_11	zna podstawowe środki wsparcia dowodzenia;
W_SW_12	zna zasady i sposoby unikania zagrożeń oraz postępowania w sytuacji walki o przetrwanie w różnych warunkach;
W_SW_13	zna zasady udzielania pierwszej pomocy, w tym prowadzenia resuscytacji krążeniowo-oddechowej, założenia taktyczno-medyczne i standardy TCCC (Tactical Combat Casualty Care), w tym zasady postępowania w przypadku urazów typowych dla pola walki;
W_SW_14	zna regulacje prawne i procedury postępowania dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy oraz zagrożenia środowiska naturalnego oraz zasady ochrony oraz postępowania z zanieczyszczeniami;
Kategoria efektów: UMIEJĘTNOŚCI	
U_SW_1	rozpoznaje, diagnozuje i rozwiązuje problemy związane z dowodzonym pododdziałem wykorzystując elementy przywództwa;
U_SW_2	posiada umiejętności do kierowania i dowodzenia podległym pododdziałem;
U_SW_3	stosuje formy, metody, techniki i narzędzia niezbędne do planowania i prowadzenia szkolenia ogólnowojskowego i bojowego w pododdziale;
U_SW_4	planuje, organizuje i prowadzi działalność szkoleniową, metodyczną oraz wychowawczą w pododdziale;

U_SW_5	potrafi posługiwać się ogólnowojskowym SpW będącym na wyposażeniu pododdziału;
U_SW_6	wykorzystuje w szkoleniu możliwości bojowe powierzonego SpW z zachowaniem procedur bezpieczeństwa i higieny pracy oraz umiejętność przestrzegania zasad ochrony środowiska podczas realizacji zadań;
U_SW_7	prowadzi właściwą gospodarkę mieniem wojskowym oraz zasobami ludzkimi;
U_SW_8	skutecznie przewodzi zasobami ludzkimi, komunikuje się oraz negocjuje i przekonuje w zwartej grupie;
U_SW_9	dostosowuje się do częstych zmian otoczenia wynikających ze specyfiki służby wojskowej;
U_SW_10	stosuje przepisy prawne oraz procedury regulujące zagadnienia związane ze służbą wojskową oraz Międzynarodowym Prawem Humanitarnym Konfliktów Zbrojnych (MPHKZ);
U_SW_11	potrafi bezpiecznie korzystać z systemów informacyjnych w zakresie niezbędnym do pełnienia służby wojskowej;
U_SW_12	posiada umiejętność obiektywnego oceniania i opiniowania podwładnych;
U_SW_13	potrafi udzielić pierwszej pomocy osobom znajdującym się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego, w tym prowadzić resuscytację krążeniowo-oddechową oraz wykonać procedury wynikające ze standardów opieki nad poszkodowanym w warunkach pola walki;
U_SW_14	posiada zdolność funkcjonowania w środowisku narażonym na korupcję, w tym rozpoznaje ryzyka korupcyjne i skutecznie je eliminuje;
U_SW_15	posługuje się językiem angielskim na poziomie SPJ 3232 wg STANAG 6001 lub innym z uwzględnieniem wymagań określonych decyzją w sprawie kształcenia i egzaminowania ze znajomości języków obcych w resorcie obrony narodowej;
U_SW_16	posiada sprawność fizyczną zgodnie z obowiązującymi w resorcie obrony narodowej aktami normatywnymi dotyczącymi wychowania fizycznego;
Kategoria efektów: <i>KOMPETENCJE SPOŁECZNE</i>	
K_SW_1	rozumie idee uczenia się przez całe życie oraz wykazuje gotowość do pogłębiania wiedzy, umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zadań na zajmowanym stanowisku;
K_SW_2	jest świadomy posiadania wysokiej sprawności fizycznej oraz odporności psychicznej, pozwalającej na niezakłóconą realizację zadań w warunkach stresu i wzmożonego ryzyka;
K_SW_3	ma poczucie bycia obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej (RP) oraz Unii Europejskiej (UE) o ugruntowanej świadomości patriotyczno – historyczno –

	obronnej, rozumie relacje funkcji społecznych i zawodowych oraz zachodzące procesy społeczne i ekonomiczne;
K_SW_4	zna, rozumie i stosuje zasady <i>Kodeksu Honorowego Żołnierza Zawodowego Wojska Polskiego</i> , rozumie znaczenie komunikacji w procesie kształtowania pozytywnego wizerunku żołnierza SZ RP;
K_SW_5	rozumie rolę dowódcy w pododdziale, jest świadomy znaczenia przywództwa, samodoskonalenia oraz doskonalenia zawodowego podwładnych, odpowiedzialności za dowodzenie i szkolenie podwładnych, powierzony SpW, utrzymanie wysokiej dyscypliny i gotowości bojowej oraz terminową realizację zadań;
K_SW_6	jest świadomy zagrożeń dla zdrowia podwładnych i własnego w przypadku nieprzestrzegania warunków bezpieczeństwa i higieny pracy w służbie wojskowej;
K_SW_7	jest świadomy zagrożeń występujących w obszarze cyberbezpieczeństwa;

IV. RAMOWE TREŚCI KSZTAŁCENIA

- Standard kształcenia wojskowego zawiera zdefiniowane minimalne wymagania w zakresie treści kształcenia oraz efektów uczenia się, niezbędne do osiągnięcia odpowiednich kompetencji przyszłego oficera SZ RP. Zapewnia minimalny zakres wiedzy niezbędnej do wykonywania obowiązków na pierwszym stanowisku służbowym. Treści kształcenia są wspólne dla wszystkich korpusów osobowych (grup osobowych), kierunków i specjalności z zastrzeżeniem rozdziału I pkt 3 i 4 ustaleń ogólnych. Minimalny wymiar godzin szkolenia podstawowego, kształcenia ogólnego, kierunkowego i specjalistycznego został określony w rozdziale V i VI.
- Programy studiów (szkolenia) opracowuje uczelnia wojskowa uwzględniając w nich efekty uczenia się i treści kształcenia ogólnego, kierunkowego oraz specjalistycznego. Uczelnia wojskowa uzgadnia programy studiów (szkolenia) z dyrektorem departamentu właściwego do spraw szkolnictwa wojskowego oraz z osobami właściwymi do opracowania modeli przebiegu służby wojskowej w poszczególnych korpusach osobowych (grupach osobowych) w zakresie części specjalistycznej.

V. SZKOLENIE PODSTAWOWE

SKŁADNIKI TREŚCI SZKOLENIA, MINIMALNA LICZBA GODZIN ZAJĘĆ PROGRAMOWYCH

Wyszczególnienie	Liczba godzin
Grupa treści szkolenia podstawowego	123
1. Regulaminy SZ RP	8
2. Taktyka	32
3. Szkolenie strzeleckie	47
4. Szkolenie inżynieryjno-saperskie	8
5. Obrona przed bronią masowego rażenia (OPBMR)	5
6. Powszechna obrona przeciwlotnicza (POPL)	4
7. Łączność	5
8. Terenoznawstwo	6
9. Szkolenie medyczne	4
10. Szkolenie prawne	4

1. Szkolenie podstawowe należy realizować po przyjęciu kandydata do uczelni wojskowej, w wymiarze określonym w standardzie kształcenia wojskowego.
2. Celem szkolenia podstawowego jest:
 - opanowanie podstaw bojowego zachowania się i indywidualnego działania w zależności od sposobu oddziaływania przeciwnika,
 - przygotowanie do realizacji zadań ogniowych z wykorzystaniem etatowej broni strzeleckiej,
 - opanowanie podstawowych umiejętności i wiedzy z zakresu szkolenia bojowego i logistycznego wojsk umożliwiających realizację zadań podczas działań bojowych.
3. Dopuszcza się możliwość realizacji treści programowych szkolenia podstawowego, które nie wchodzi w zakres egzaminu końcowego szkolenia podstawowego po przysiędze wojskowej dla kandydatów na żołnierzy zawodowych kształconych na kierunkach studiów (w I - semestrze I-roku studiów) z zastrzeżeniem pkt 4.
4. Termin, o którym mowa w pkt 3, może zostać przedłużony do końca I-go roku studiów w stosunku do kandydatów na żołnierzy zawodowych, którzy zostali powołani do służby kandydackiej po rozpoczęciu roku akademickiego w ramach rekrutacji dodatkowej.
5. Kandydaci, którzy ukończyli szkolenie podstawowe przed wstąpieniem do służby kandydackiej i złożyli przysięgę wojskową są zwolnieni z jego odbywania. W czasie realizacji zajęć ze szkolenia podstawowego osoby te uczestniczą w samokształceniu kierowanym, zorganizowanym w ramach pododdziału.
6. Szkolenie podstawowe należy realizować w oparciu o program szkolenia podstawowego SZ RP ze szczególnym uwzględnieniem treści w obszarze: podstaw regulaminów SZ RP, taktyki, szkolenia strzeleckiego, inżynieryjno-saperskiego, OPBMR, POPL, łączności, terenoznawstwa i szkolenia medycznego według programu szkolenia podstawowego dla kandydatów na oficerów zatwierdzonego przez rektora – komendanta uczelni wojskowej po uzgodnieniu z dyrektorem departamentu właściwego do spraw szkolnictwa wojskowego, a na potrzeby Wojsk Obrony Terytorialnej dodatkowo w uzgodnieniu z Dowódcą Wojsk Obrony Terytorialnej.
7. Szkolenie podstawowe należy zakończyć egzaminem, w ramach którego należy zorganizować sprawdzenie indywidualnych umiejętności praktycznych.
8. Zakres egzaminu ze szkolenia podstawowego obejmuje sprawdzian indywidualnych umiejętności praktycznych ze szkolenia bojowego w formie „pętli taktycznej” oraz strzelania z broni strzeleckiej:
 - a) w ramach „pętli taktycznej” należy zorganizować stanowiska egzaminowania:
 - 1) wykonanie podstawowej normy szkolno-bojowej nr 1 z taktyki;
 - 2) wykonanie podstawowej normy szkolno-bojowej nr 4 ze szkolenia inżynieryjno-saperskiego;
 - 3) wykonanie podstawowej normy szkolno-bojowej nr 7 z OPBMR;
 - 4) wykonanie podstawowej normy szkolno-bojowej nr 3 ze szkolenie strzeleckiego;
 - 5) wykonanie podstawowej normy szkolno-bojowej nr 14 z łączności;
 - 6) rzut granatem treningowym w trzech postawach;
 - 7) najprostsze sposoby wykonania pomiarów w terenie, wyznaczenie azymutu magnetycznego;
 - 8) udzielanie pierwszej pomocy (w tym norma szkolno-bojowa nr 11 lub 12 ze szkolenia medycznego),
 - b) należy wystawić ocenę ogólną z „pętli taktycznej” biorąc pod uwagę oceny z poniższych zagadnień:
 - 1) rzut granatem treningowym w trzech postawach;
 - 2) wykonanie pomiarów w terenie, wyznaczenie azymutu magnetycznego;

- 3) udzielanie pierwszej pomocy;
- 4) norm podlegających zaliczeniu wg następujących kryteriów:
 - zaliczenie wszystkich (5) norm – ocena 5,
 - zaliczenie 4 norm – ocena 4,
 - zaliczenie 2-3 norm – ocena 3,
 - zaliczenie 1 normy - ocena 2;
- 5) sprawdzian ze strzelania zrealizowanego w szkoleniu podstawowym o najwyższym stopniu trudności według obowiązującego programu strzelań,
- c) oceny egzaminacyjne wystawiać według 4 - stopniowej skali ocen:
 - bardzo dobra (5);
 - dobra (4);
 - dostateczna (3);
 - niedostateczna (2),
- d) podstawą do wystawienia oceny ogólnej po szkoleniu podstawowym stanowi średnia arytmetyczna ocen uzyskanych ze sprawdzianów przeprowadzonych według następujących zasad:
 - ocenę bardzo dobrą (5) wystawia się, gdy średnia arytmetyczna wynosi 4,51 – 5,00,
 - ocenę dobrą (4) wystawia się, gdy średnia arytmetyczna wynosi 3,51 – 4,50,
 - ocenę dostateczną (3) wystawia się, gdy średnia arytmetyczna wynosi 2,51 – 3,50,
 - ocenę niedostateczną (2) wystawia się, gdy średnia arytmetyczna wynosi do 2,50.

VI. MODUŁ OFICERSKI

Wyszczególnienie	Liczba godzin
A. Grupa treści kształcenia ogólnego	154
B. Grupa treści kształcenia kierunkowego	526
C. Grupa treści kształcenia specjalistycznego	**)

SKŁADNIKI TREŚCI KSZTAŁCENIA W GRUPACH, MINIMALNA LICZBA GODZIN ZAJĘĆ PROGRAMOWYCH

Wyszczególnienie	Liczba godzin
A. Grupa treści kształcenia ogólnego	154
1. Działalność wychowawcza i profilaktyka dyscyplinarna	30
2. Komunikacja społeczna	14
3. Przywództwo w dowodzeniu	30
4. Historia sztuki wojennej	16
5. Historia Polski	30
6. Ochrona informacji niejawnych	10
7. Profilaktyka antykorupcyjna	8
8. Bezpieczeństwo cybernetyczne	10
9. Bezpieczeństwo i higiena pracy (BHP)	6

Wyszczególnienie	Liczba godzin
B. Grupa treści kształcenia kierunkowego	526 (577)*
1. Podstawy dowodzenia	24
2. Taktyka	40
3. Działania pokojowe i stabilizacyjne	8
4. Podstawy survivalu (SERE B)*	22 (73)*
5. Gotowość mobilizacyjna i bojowa	16
6. Rozpoznanie i armie innych państw	20
7. Topografia wojskowa	40
8. Zabezpieczenie logistyczne działań taktycznych	8
9. Szkolenie strzeleckie	88
10. Środki dowodzenia	20
11. Działalność szkoleniowa i szkoleniowo-metodyczna	46
12. Międzynarodowe Prawo Humanitarne Konfliktów Zbrojnych (MPHKZ)	20
13. Wybrane zagadnienia bezpieczeństwa narodowego i międzynarodowego	14
14. Podstawy eksploatacji sprzętu wojskowego (SpW)	14
15. Wsparcie przez państwo-gospodarza (HNS)	4
16. Działania niekinetyczne	12
17. Ochrona środowiska	8
18. Powszechna obrona przeciwlotnicza i obrona przeciwlotnicza	12
19. Obrona przed bronią masowego rażenia (OPBMR)	18
20. Połączone wsparcie ogniowe	14
21. Zabezpieczenie inżynieryjne	14
22. Zabezpieczenie medyczne	30
23. Regulaminy SZ RP	34
C. Grupa treści kształcenia specjalistycznego	**)

*) dotyczy rozdziału IX pkt 7

**) Liczbę godzin i treści kształcenia specjalistycznego dla danego korpusu osobowego (grupy osobowej) określa rektor – komendant uczelni wojskowej w uzgodnieniu z osobami właściwymi do opracowywania modeli przebiegu służby wojskowej w poszczególnych korpusach osobowych (grupach osobowych) na podstawie wskazanych do osiągnięcia efektów uczenia się. W procesie kształcenia specjalistycznego udział biorą uczelnie wojskowe, centra (ośrodki szkolenia) i jednostki wojskowe. Za przebieg, realizację i osiągnięte efekty odpowiadają komendanci centrów szkolenia (ośrodków szkolenia) lub szefowie/dowódcy instytucji wojskowych realizujących kształcenie specjalistyczne.

SZKOLENIE PODSTAWOWE

1. REGULAMINY SZ RP

Treści szkolenia:

Codzienny tok służby. Zapoznanie z kadrą pododdziału. Zasady zależności żołnierzy. Postępowanie służbowe. Służba wewnętrzna jednostki. Zasady zachowania się żołnierzy w różnych sytuacjach. Postawa zasadnicza i swobodna. Zwroty. Zachowanie się żołnierza w szyku. Marsz, bieg, zatrzymanie. Chwyty bronią. Oddawanie honorów.

Opis efektów szkolenia:

Znajomość przepisów prawa regulujących tok służby wojskowej; stosowanie postanowień regulaminów w życiu codziennym; opanowanie zasad zachowania się w różnych sytuacjach; opanowanie elementów musztry indywidualnej.

2. TAKTYKA

Treści szkolenia:

Podstawowe pojęcia z taktyki. Zasady działania żołnierza na polu walki. Przygotowanie żołnierza do działania na polu walki. Techniki pokonywania terenu różnymi sposobami. Działanie żołnierza w marszu i w rejonie wyjściowym. Działanie żołnierza w obronie w dzień i w nocy. Działanie żołnierza w natarciu w dzień i w nocy.

Opis efektów szkolenia:

Znajomość ogólnych zasad prowadzenia działań taktycznych; znajomość zasad przemieszczania się w terenie z wykorzystaniem naturalnych i sztucznych przeszkód terenowych; umiejętność wykonania czynności wchodzących w zakres przygotowania indywidualnego uzbrojenia i wyposażenia do działania na polu walki; umiejętność zachowania się żołnierza na polu walki w dzień i w nocy; umiejętność przemieszczania się na pieszo po wyznaczonych drogach oraz na przełaj w czasie marszu w dzień i w nocy; umiejętność wykonywania czynności indywidualnych i zespołowych w czasie ubezpieczenia bezpośredniego rejonu; wykonywanie podstawowej normy szkolno-bojowej nr 1 z taktyki.

3. SZKOLENIE STRZELECKIE

Treści szkolenia:

Zasady bezpieczeństwa w szkoleniu strzeleckim. Przeznaczenie, budowa i właściwości bojowe broni strzeleckiej, amunicji i granatów ręcznych. Zasady strzelania z broni strzeleckiej. Ćwiczenia przygotowawcze: w obserwacji, z broni strzeleckiej oraz użyciem trenażerów, w rzucaniu granatami ręcznymi. Strzelania z broni strzeleckiej.

Opis efektów szkolenia:

Znajomość zasad bezpieczeństwa podczas obchodzenia się z bronią, amunicją i granatami; znajomość budowy, przeznaczenia oraz parametrów taktyczno-technicznych karabinka, amunicji i granatów ręcznych; umiejętność wyjaśnienia zasad strzelania z karabinka; rozkładanie i składanie broni; umiejętność przygotowania broni do strzelania; wykonywanie czynności do strzelania z karabinka i prowadzenie celnego ognia do celu stałego; wykrywanie, rozpoznawanie, wskazywanie i określanie odległości do celów; uzbrajanie i rzucanie granatami ręcznymi w różnych postawach; utrzymywanie w czystości i sprawności posiadanej broni; wykonywanie podstawowej normy szkolno-bojowej nr 3 ze szkolenia strzeleckiego.

4. SZKOLENIE INŻYNIERYJNO-SAPERSKIE

Treści szkolenia:

Wybór miejsca i wykonanie pojedynczego stanowiska ogniowego sposobem ręcznym do prowadzenia ognia w różnych postawach. Maskowanie ludzi i sprzętu wojskowego w działaniach taktycznych. Miny materiały wybuchowe i środki zapalające.

Opis efektów szkolenia:

Umiejętność wykorzystania ukształtowania i pokrycia terenu przy wykonywaniu stanowiska ogniowego; umiejętność wykonania stanowiska ogniowego do strzelania z broni strzeleckiej w różnych postawach; umiejętność wykorzystania dostępnych środków i materiałów do maskowania ludzi i sprzętu; znajomość podstawowych przepisów przy obchodzeniu się z materiałami wybuchowymi; znajomość rodzajów i podziału materiałów wybuchowych i środków zapalających; znajomość budowy i danych taktyczno-technicznych podstawowych min wojsk własnych; wykonanie podstawowej normy szkolno-bojowej nr 4.

5. OBRONA PRZED BRONIĄ MASOWEGO RAŻENIA (OPBMR)**Treści szkolenia:**

Charakterystyka broni masowego rażenia oraz ich wpływ na działanie bojowe wojsk. Posługiwanie się sprzętem i środkami ochrony przed skażeniami znajdującymi się na indywidualnym wyposażeniu żołnierza, sprawdzenie szczelności i dopasowania filtracyjnych masek przeciwgazowych. Działanie na sygnał uprzedzenia o zagrożeniu i alarmu o skażeniach.

Opis efektów szkolenia:

Znajomość zagrożeń zdarzeniami CBRN (chemical, biological, radiological and nuclear) i środkami zapalającymi na współczesnym polu walki i w sytuacjach kryzysowych; posługiwanie się indywidualnym wyposażeniem ochrony przed skażeniami (filtracyjną maską przeciwgazową, odzieżą ochronną, dawkomierzem indywidualnym oraz indywidualnym pakietem do likwidacji skażeń); wykonywanie podstawowej normy szkolno-bojowej nr 7 z OPBMR.

6. POWSZECHNA OBRONA PRZECIWLOTNICZA (POPL)**Treści szkolenia:**

Zachowanie się żołnierza na sygnał alarmu w miejscu stałej dyslokacji (MSD). Zasady zachowania się żołnierza na sygnał alarmu powietrznego w działaniach taktycznych. Zasady prowadzenia ognia do celów powietrznych niespecjalistycznymi środkami rażenia.

Opis efektów szkolenia:

Znajomość zasad prowadzenia obserwacji przestrzeni powietrznej; umiejętność ogłaszania i przekazywania sygnałów alarmu powietrznego; podejmowanie działań w MSD na sygnał alarmu powietrznego; umiejętność zachowania się w czasie przebywania w schronie lub innym ukryciu; umiejętność prawidłowego działania po ogłoszeniu alarmu powietrznego w różnych sytuacjach bojowych.

7. ŁĄCZNOŚĆ**Treści szkolenia:**

Podstawowe pojęcia z zakresu łączności wojskowej. Zadania i wymagania stawiane łączności wojskowej. Wybrane przepisy korespondencji radiowej. Charakterystyka i posługiwanie się wybranymi środkami łączności.

Opis efektów szkolenia:

Znajomość przepisów korespondencji radiowej; umiejętność korzystania z tabeli danych radiowych; umiejętność przygotowania radiostacji do pracy oraz nawiązywania łączności w podstawowych trybach pracy radiostacji; umiejętność wymiany korespondencji z zachowaniem przepisów korespondencji radiowej; umiejętność posługiwania się polowym aparatem telefonicznym; umiejętność budowy linii kablowej i nawiązanie łączności telefonicznej; wykonywanie podstawowej normy szkolno-bojowej nr 14 z łączności.

8. TERENOZNAWSTWO

Treści szkolenia:

Najprostsze sposoby wykonywania pomiarów w terenie. Orientowanie się w terenie bez mapy. Marsz według azymutu.

Opis efektów szkolenia:

Znajomość zasad określania swojego położenia w terenie, umiejętność wykonywania marszu na azymut oraz najprostszych pomiarów w terenie; umiejętność wykonywania pomiaru w terenie kątów poziomych i pionowych lornetką polową, linijką milimetrową i środkami podręcznymi; umiejętność określania w terenie kierunków stron świata za pomocą busoli, według ciał niebieskich i charakterystycznych cech przedmiotów terenowych; umiejętność ustalenia w terenie azymutu magnetycznego.

9. SZKOLENIE MEDYCZNE

Treści szkolenia:

Indywidualne wyposażenie medyczne żołnierza. Udzielanie pierwszej pomocy.

Opis efektów szkolenia:

Znajomość wyposażenia indywidualnego pakietu medycznego (IPMed); umiejętność posługiwania się wyposażeniem IPMed.; umiejętność prowadzenia resuscytacji krążeniowo-oddechowej.

10. SZKOLENIE PRAWNE

Treści szkolenia:

Zasady odbywania służby przygotowawczej (kandydackiej). Odpowiedzialność dyscyplinarna. Należności finansowe. Pojęcie oraz rozwój MPHKGZ. Ochrona środowiska naturalnego na poligonach i w działaniach taktycznych. Zagrożenia pożarowe jednostki wojskowej. Podręczny sprzęt gaśniczy i środki gaśnicze. Ochrona i obrona obiektów. Zagrożenia wypadkowe i zagrożenia dla zdrowia występujące w jednostce wojskowej. Ogólne zasady ochrony informacji niejawnych SZ RP.

Opis efektów szkolenia:

Znajomość najważniejszych uregulowań prawnych przebiegu służby kandydackiej i zawodowej, zasad odbywania służby przygotowawczej (kandydackiej), przysługujących należności finansowych; rozumienie istoty MPHKGZ; znajomość ogólnych zagrożeń pożarowych wynikających z charakteru jednostki wojskowej i zasady ich zapobiegania; znajomość zasad ochrony środowiska podczas użytkowania materiałów niebezpiecznych, postępowania z odpadami i materiałami niebezpiecznymi dla środowiska oraz przeprowadzania obsługi SpW, zgodnie z zasadami ochrony środowiska; znajomość ogólnych zasad ochrony i obrony obiektów; znajomość podstawowych przepisów i zasad z zakresu bezpieczeństwa i higieny służby wynikające z Kodeksu pracy oraz przepisów wykonawczych dotyczących żołnierzy; identyfikowanie zagrożeń wypadkowych i zagrożenia dla zdrowia; znajomość odpowiedzialności karnej, dyscyplinarnej i służbowej.

MODUŁ OFICERSKI

A. GRUPA TREŚCI KSZTAŁCENIA OGÓLNEGO

1. DZIAŁALNOŚĆ WYCHOWAWCZA I PROFILAKTYKA DYSCYPLINARNA

Celem kształcenia jest ukształtowanie postaw i zachowań żołnierza – obywatela w mundurze oraz umiejętności w zakresie prowadzenia profilaktyki dyscyplinarnej i działalności wychowawczej w pododdziale.

Treści kształcenia:

System działalności wychowawczej w SZ RP. Kierunki działalności kulturalno-oświatowej w resorcie Obrony Narodowej. Ordery i odznaczenia państwowe i wojskowe. Order Krzyża Wojskowego. Wybrane zagadnienia z kształcenia obywatelskiego. Rodzaje, zasady oraz tryb udzielania wyróżnień. Reagowanie dyscyplinarne. Wymierzanie kar dyscyplinarnych i stosowanie środków dyscyplinarnych. Dyscyplinarne środki zapobiegawcze. Postępowanie dyscyplinarne. Postępowanie po uprawomocnieniu się orzeczenia. Dokumentacja i ewidencja dyscyplinarna. Analiza dyscypliny wojskowej na szczeblu pododdziału; działalność profilaktyczna ŻW. Podstawowe treści, formy i metody pracy profilaktycznej w pododdziale. Rozmowy indywidualne w pracy wychowawczej. Praca wychowawcza w działaniach bojowych. Rola etyki i moralności w życiu społecznym. Etyka żołnierska w tradycji oręża polskiego. Etyka żołnierska jako etyka zawodu. Moralny sens służby wojskowej. Moralność a dowodzenie. Etyka walki zbrojnej. *Kodeks Honorowy Żołnierza Zawodowego Wojska Polskiego*. Patologie społeczne jako zagrożenia dyscypliny wojskowej. Profilaktyka patologii społecznych w wojsku. Zagadnienia równości płci w warunkach służby wojskowej. Funkcjonowanie żołnierzy w środowisku wielokulturowym. Równe traktowanie – przeciwdziałanie dyskryminacji z każdego powodu. Choroby XXI w. Rola dowódcy w kształtowaniu morale i nastrojów.

Opis efektów uczenia się:

Postawy patriotyczne, prospołeczne i moralno-etyczne oraz sposoby ich kształtowania; rozumienie systemu działalności wychowawczej w SZ RP; umiejętność posługiwania się oraz stosowania przepisów prawa w zakresie działalności wychowawczej w SZ RP; znajomość orderów i odznaczeń państwowych, rozumienie istoty honorowania Orderem Krzyża Wojskowego; umiejętność wykorzystywania informacji bieżącej do podnoszenia morale i nastrojów żołnierzy; umiejętność doboru tematyki zajęć kształcenia obywatelskiego do prowadzenia działalności wychowawczej w pododdziale; umiejętności i możliwości wykorzystywania form i metod działalności kulturalno-oświatowej w pracy wychowawczej; znajomość odpowiedzialności karnej i dyscyplinarnej oraz konsekwencji w przypadku naruszenia dyscypliny wojskowej; znajomość rodzajów, trybu oraz zasad udzielania wyróżnień, kar oraz środków dyscyplinarnych i dyscyplinarnych środków zapobiegawczych; znajomość zasad i przebiegu postępowania dyscyplinarnego; umiejętność prowadzenia analizy i oceny dyscypliny wojskowej w pododdziale; rozumienie istoty i podstawowych zagadnień etyki walki zbrojnej; definiowanie uniwersalnych norm moralnych w aspekcie zachowania się uczestników walki zbrojnej; rozumienie moralnych zasad zachowania się wobec chronionych osób i obiektów oraz moralnych powinności dowódcy w walce; umiejętności rozpoznawania oraz przeciwdziałania patologiom w życiu społecznym wojska; rozumienie istoty oraz kompleksowego podejścia do płci kulturowej; kształtowanie odpowiedzialności za własne zdrowie oraz edukację w zakresie unikania ryzykownych zachowań seksualnych.

2. KOMUNIKACJA SPOŁECZNA

Celem kształcenia jest nauczenie poprawnej pod względem językowym wymiany informacji, wiadomości, myśli i uczuć w formie ustnej i pisemnej.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia, definicje i zakres komunikacji społecznej. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Wykorzystanie zasad retoryki i metod erystyki w komunikacji społecznej. Autoprezentacja i wystąpienia publiczne. Pisemne formy wypowiedzi użytkowych. Technika i estetyka wypowiedzi ustnej. Wygłaszanie przemówień w sytuacjach służbowych i pozasłużbowych. Wystąpienia medialne. Prawa i obowiązki dowódcy w zakresie informowania opinii publicznej oraz rola i miejsce oficera prasowego w jednostce wojskowej. Komunikowanie poprzez stronę internetową jednostki. Komunikacja wewnętrzna. Kontakty interpersonalne z przedstawicielami sojusznicznych armii. Organizacja oraz uczestnictwo w odprawach, zebraniach i naradach. Konflikty w wojsku. Negocjacje. Etyka komunikacji społecznej. Zasady pracy biurowo-sztabowej. Redagowanie pism służbowych. Ogólne zasady i tryb prowadzenia korespondencji.

Opis efektów uczenia się:

Rozumienie podstawowych pojęć i zakresu komunikacji społecznej; poprawne artykułowanie informacji, myśli i uczuć w formie ustnej i pisemnej; umiejętność wykorzystania zasad retoryki i metod erystyki w komunikacji społecznej; umiejętność wypowiadania się do mediów i współpracy z mediami; znajomość zasad realizacji polityki informacyjnej resortu; umiejętność nawiązywania kontaktów interpersonalnych; umiejętność rozwiązywania konfliktów na szczeblu pododdziału i prowadzenie wewnątrzorganizacyjnych negocjacji, organizowania zebrań, odpraw i narad; określanie zasad obiegu informacji wewnątrz organizacji i instytucji oraz wykorzystywanie ich w praktyce dowódczej; redagowanie według aktualnej instrukcji pism jawnych będących w obiegu zewnętrznym i wewnętrznym; umiejętność praktycznego stosowania podstawowej wiedzy z teorii kontaktów międzykulturowych, dalszego doskonalenia umiejętności i kompetencji komunikacyjnych.

3. PRZYWÓDZTWO W DOWODZENIU

Celem kształcenia jest opanowanie umiejętności przywództwa w pododdziale.

Treści kształcenia:

Istota i znaczenie przywództwa w dowodzeniu pododdziałem. Władza a przywództwo. Funkcje kierownicze dowódcy: planowanie, podejmowanie decyzji, organizowanie działań, kierowanie ludźmi i kontrolowanie. Tradycyjne i nowe koncepcje przywództwa. Zasady skutecznego przewodzenia. Kompetencje przywódcze. Reagowanie na niepożądane zachowania podwładnych. Techniki pracy z ludźmi: motywowania podwładnych, organizacji pracy zespołowej; delegowanie uprawnień; rozwiązywania konfliktów i negocjowania; gospodarowania czasem (własnym i podwładnych). Przywództwo w sytuacjach ekstremalnych. Przywództwo a kultura organizacyjna w wojsku. Proces doskonalenia zawodowego. Opiniowanie podwładnych. Praktyczne dowodzenie drużyną i plutonem w codziennym toku służby.

Opis efektów uczenia się:

Umiejętność skutecznego przywództwa w grupie formalnej i nieformalnej; znajomość technik zarządzania kapitałem ludzkim organizacji; umiejętność postawienia czytelnych zadań podwładnym według obowiązujących regulaminów; umiejętność kreowania własnego autorytetu w organizacji; zdolność zasad przejmowania inicjatywy i skutecznej realizacji zadań zespołowych; umiejętność opiniowania oraz sporządzania opinii służbowej; utożsamianie się z kulturą organizacyjną w wojsku oraz jej doskonalenie.

4. HISTORIA SZTUKI WOJENNEJ

Celem kształcenia jest nabycie wiedzy historyczno-wojskowej o wojnie, jej zasadach i charakterze oraz sposobach prowadzenia walk, bitew, operacji.

Treści kształcenia:

Rozwój sztuki wojennej w starożytności i średniowieczu. Taktyka podczas wojen starożytności i średniowiecza. Wojskowość europejska czasów nowożytnych (XVI-XVII wiek). Taktyka armii europejskich w XVI i XVII wieku. Sztuka wojenna w okresie wojen napoleońskich i w XIX wieku. Taktyka w wojnach napoleońskich i polskich powstaniach narodowych, ze szczególnym uwzględnieniem okresu odzyskiwania przez Polskę niepodległości oraz walk polskich formacji wojskowych w okresie II wojny światowej. Rozwój sztuki wojennej w XX wieku i na początku XXI wieku.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość poglądów wybranych strategów na sztukę wojenną; umiejętność uzasadniania historycznego charakteru ewolucji zasad sztuki wojennej; uogólniania doświadczeń wojennych i stosowania wiedzy historyczno-wojskowej do rozwiązywania problemów dowodzenia na szczeblu taktycznym; umiejętność wykorzystywania wiadomości z historii w dobieraniu treści do szkolenia patriotycznego i obywatelskiego w pododdziale; umiejętność upowszechniania wiedzy historyczno-wojskowej w środowisku wojskowym i cywilnym; umiejętność interpretowania ważniejszych wydarzeń z historii wojskowości oraz korzystania z różnych źródeł wiedzy historyczno-wojskowej.

5. HISTORIA POLSKI

Celem kształcenia jest przekazanie przyszłym oficerom SZ RP wiedzy z zakresu historii Polski od X w. do XX w. ze szczególnym uwzględnieniem historii politycznej, wojskowości oraz społeczno-gospodarczych uwarunkowań.

Treści kształcenia:

Początki państwa polskiego. Upadek i restauracja monarchii piastowskiej w XI wieku. Rozbicie dzielnicowe. Odnowienie Królestwa Polskiego i jego modernizacja za Kazimierza Wielkiego w XIV wieku. Jagiellonowie na tronie polskim w XIV i XV wieku. Panowanie ostatnich Jagiellonów. Rzeczpospolita Obojga Narodów oraz pierwsi władcy elekcyjni na tronie w drugiej połowie XVI wieku. Wojny Rzeczypospolitej szlacheckiej w XVII wieku. Rzeczpospolita w czasach saskich. Między anarchią a oświeceniem. Ziemia polskie w czasach napoleońskich i po kongresie wiedeńskim. O niepodległą ojczyznę – Polska i Polacy od powstania listopadowego do wiosny ludów. Powstanie styczniowe. Galicja polskim Piemontem. Sprawa polska w czasie I wojny światowej. Zmiany ustrojowe i polityczne II Rzeczypospolitej w latach 1918-39. Sukcesy i porażki Polski w okresie międzywojennym. II wojna światowa, polski czyn zbrojny w latach II wojny światowej 1939-1945. Budowa systemu komunistycznego w Polsce 1944-1948. Zbrojne podziemie niepodległościowe 1944-1956/1963. Stalinizm w Polsce 1948-1956. Realny socjalizm 1957-1970. Socjalizm konsumpcyjny 1970-1980. Rewolucja „Solidarności” i stan wojenny 1980-1986. „Okrągły stół” i transformacja systemu komunistycznego 1986-1991. PRL w bloku sowieckim 1944-1989. Polska na obczyźnie 1945-1990. Pierwsza dekada III RP 1991-1999.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość historii Polski od X do XX wieku; umiejętność definiowania podstawowych pojęć z historii Polski – opisywania i wyjaśnianie kluczowych procesów i wydarzeń historycznych; umiejętność analizy procesów historycznych ich genezy i konsekwencji; umiejętność weryfikacji i krytycznej analizy źródeł historycznych; umiejętność wykorzystania wiedzy w działalności wychowawczej, służbowej oraz w kontaktach ze społeczeństwem i żołnierzami armii sojusznicych.

6. OCHRONA INFORMACJI NIEJAWNYCH

Celem kształcenia jest zapoznanie z przepisami dotyczącymi ochrony informacji niejawnych, w tym ochrony informacji niejawnych międzynarodowych, oraz z zasadami ich bezpiecznego przetwarzania w różnych warunkach.

Treści kształcenia:

Dokumenty prawne oraz przepisy dotyczące ochrony informacji niejawnych w RP. Klasyfikacja informacji niejawnych, klauzule tajności. Dostęp do informacji niejawnych, bezpieczeństwo osobowe. Obieg dokumentów i materiałów niejawnych – system kancelarii tajnych. Ochrona informacji niejawnych w systemach teleinformatycznych. Kontrola oraz nadzór nad przestrzeganiem przepisów i zasad dotyczących ochrony informacji niejawnych. Ochrona fizyczna informacji niejawnych, strefy ochronne. Postępowanie z materiałami niejawnymi w przypadku zagrożenia lub ich ujawnienia. Ochrona informacji niejawnych w warunkach polowych oraz poza granicami państwa. Ochrona informacji niejawnych w warunkach kryzysu i wojny. Przepisy regulujące ochronę informacji niejawnych pochodzących z wymiany międzynarodowej. Ochrona informacji niejawnych NATO i Unii Europejskiej (UE). Klauzule materiałów niejawnych pochodzących z wymiany międzynarodowej oraz ich polskie odpowiedniki. System obiegu materiałów niejawnych międzynarodowych – KTM (kancelarie tajne międzynarodowe). Odpowiedzialność karna, dyscyplinarna i służbowa za naruszanie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość obowiązujących uregulowań prawnych oraz przepisów regulujących zasady ochrony informacji niejawnych; umiejętność postępowania z materiałami niejawnymi, znajomość zasad ich bezpiecznego przetwarzania i ochrony; umiejętność właściwego korzystania z niejawnych systemów teleinformatycznych; umiejętność postępowania z materiałami niejawnymi pochodzącymi z wymiany międzynarodowej w tym z materiałami NATO i UE; znajomość standardów ochrony informacji niejawnych w NATO i UE, umiejętność przetwarzania i postępowania z materiałami niejawnymi w warunkach polowych, poza granicami państwa oraz w przypadku zagrożenia.

7. PROFILAKTYKA ANTYKORUPCYJNA

Celem kształcenia jest nabycie wiedzy i umiejętności z zakresu tematyki antykorupcyjnej w tym nauczenie się prawidłowego funkcjonowania w środowisku narażonym na korupcję.

Treści kształcenia:

Podstawowe zagadnienia dotyczące korupcji, niekaralnych form korupcji i zjawiska konfliktu interesów. Mechanizmy socjologiczne i psychologiczne rządzące zjawiskiem korupcji i konfliktu interesów. Obszary zagrożeń korupcyjnych w SZ RP. Systemowe sposoby zapobiegania i walki z korupcją. Narzędzia antykorupcyjne wykorzystywane w resorcie obrony narodowej w zakresie przeciwdziałania korupcji i nadużyciom. Wewnętrzne mechanizmy obronne instytucji. Sposoby postępowania w przypadku zetknięcia się z korupcją i nadużyciem. Podmioty zaangażowane w wykrywanie korupcji oraz nadużyć. Konsekwencje korupcji. Rola żołnierza w zapobieganiu korupcji. Analiza przypadków i przykłady niepożądanych działań - warsztat.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość podstawowych definicji dotyczących korupcji i zjawiska konfliktu interesów, okoliczności, w których może do nich dojść oraz karalnych i niekaralnych form korupcji; znajomość metod zapobiegania i walki z korupcją; znajomość zagrożeń korupcyjnych występujących w SZ RP oraz narzędzi antykorupcyjnych wykorzystywanych w resorcie obrony narodowej; znajomość możliwych do zastosowania przez instytucje wewnętrznych mechanizmów obrony przed korupcją i nadużyciami, konsekwencji korupcji oraz podmiotów zaangażowanych w wykrywanie korupcji i nadużyć; uświadomienie roli żołnierza

w zapobieganiu korupcji oraz nabycie umiejętności postępowania w przypadku zetknięcia się z korupcją i nadużyciami.

8. BEZPIECZEŃSTWO CYBERNETYCZNE

Celem kształcenia jest zapoznanie z zagrożeniami w cyberprzestrzeni oraz podstawowymi zasadami bezpiecznego korzystania z systemów informacyjnych w zakresie niezbędnym do pełnienia służby po zakończeniu nauki w uczelni.

Treści kształcenia:

Konsekwencje społeczne i polityczne rozwoju społeczeństwa informacyjnego. Informacja jako zasób strategiczny państwa. Sieć jako struktura i środowisko działania. Bezpieczeństwo informacyjne. Dezinformacja. Cyberprzestrzeń jako płaszczyzna walki. System bezpieczeństwa informacyjnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Opis efektów uczenia się:

Świadomość wpływu bezpieczeństwa cybernetycznego na możliwości realizacji podstawowych zadań przez SZ RP; znajomość zasad bezpiecznego korzystania z systemów informacyjnych oraz z Internetu; znajomość najważniejszych elementów bezpieczeństwa systemów informacyjnych.

9. BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY (BHP)

Celem kształcenia jest zapoznanie z wybranymi regulacjami prawnymi, organizacją i metodyką szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz uświadomienie zagrożeń i przyczyn wypadków w służbie wojskowej.

Treści kształcenia:

Wybrane regulacje prawne z zakresu prawa pracy dotyczące BHP (dyrektywy UE, konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), Kodeks pracy, przepisy resortu obrony narodowej). Organizacja i metodyka szkolenia żołnierzy w zakresie BHP z uwzględnieniem prowadzenia instruktazu stanowiskowego. Zagrożenia czynnikami szkodliwymi dla zdrowia, uciążliwymi i niebezpiecznymi podczas pełnienia czynnej służby wojskowej. Okoliczności i przyczyny charakterystycznych wypadków w związku z pełnieniem służby wojskowej. Tryb postępowania powypadkowego.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość regulacji prawnych w zakresie BHP, zagrożeń czynnikami szkodliwymi uciążliwymi i niebezpiecznymi dla zdrowia; świadomość zagrożeń wypadkami podczas realizacji działalności służbowej; umiejętność prowadzenia instruktazu stanowiskowego; znajomość procedur postępowania powypadkowego.

B. GRUPA TREŚCI KSZTAŁCENIA KIERUNKOWEGO

1. PODSTAWY DOWODZENIA

Celem kształcenia jest wyposażenie podchorążych i słuchaczy w wiedzę z zakresu funkcjonowania systemu dowodzenia pododdziału.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia i definicje z zakresu dowodzenia. Organizacja dowodzenia. Czynności dowódcy pododdziału w procesie dowodzenia. Układ i treść zarządzenia, rozkazu i meldunku bojowego. Organizacja i prowadzenie rekonesansu – praca dowódcy w terenie. Wojskowe symbole graficzne. Dokumenty dowodzenia na szczeblu pododdziału. Środki dowodzenia. Sposoby opracowania dokumentów graficznych. Nanoszenie sytuacji taktycznej na mapie i szkicu działania. Ogólne zasady standaryzacji operacyjnej. Doktryny i architektura dokumentów doktrynalnych. Cel i istota After Action Review (AAR). Rodzaje omówień oraz specyfika AAR w rodzajach SZ RP. Planowanie, przygotowanie i przeprowadzenie AAR oraz

zasady wdrażania zmian po omówieniu. Prowadzenie AAR w roli dowódcy plutonu. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość podstawowych pojęć i definicji z zakresu dowodzenia; znajomość organizacji i środków dowodzenia na szczeblu pododdziału; rozumienie przedsięwzięć realizowanych w procesie dowodzenia; rozumienie toku postępowania podczas wypracowania decyzji; znajomość i umiejętność stosowania wojskowych symboli graficznych; znajomość układu i treści dokumentów dowodzenia wykonywanych na szczeblu pododdziału; znajomość architektury dokumentów doktrynalnych; znajomość celów i zasad realizacji AAR, świadomość roli dowódcy w procesie umożliwiającym poprawę realizacji procesu szkolenia (ćwiczeń).

2. TAKTYKA

Celem kształcenia jest nabycie podstawowej wiedzy na temat organizacji i zasad prowadzenia działań taktycznych, struktur organizacyjnych i wyposażenia pododdziałów rodzajów wojsk oraz umiejętności stawiania zadań w walce.

Treści kształcenia:

Ogólna charakterystyka działań zbrojnych. Klasyfikacja działań taktycznych. Charakterystyka zasad i czynniki walki. Podział, struktury organizacyjne i wyposażenie pododdziałów rodzajów wojsk w poszczególnych rodzajach SZ RP. Zasady użycia pododdziałów rodzajów wojsk w poszczególnych rodzajach SZ RP w działaniach militarnych i niemilitarnych. Prowadzenie działań taktycznych przez pododdziały rodzajów wojsk w różnorodnych środowiskach pola walki. Dowodzenie pododdziałem w różnorodnych środowiskach pola walki oraz podczas bazowania w dzień i w nocy. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość działań zbrojnych, zasad i czynników walki; podstawowa znajomość przeznaczenia, zadań oraz struktur organizacyjnych i wyposażenia pododdziałów rodzajów SZ RP; znajomość działań taktycznych oraz rozumienie zasad ich prowadzenia przez pododdziały rodzajów wojsk w różnorodnym środowisku walki; rozumienie zasad wykorzystania pododdziałów i ich możliwości bojowych w walce; podstawowe umiejętności dowodzenia pododdziałem w wybranych działaniach bojowych.

3. DZIAŁANIA POKOJOWE I STABILIZACYJNE

Celem kształcenia jest znajomość podstawowych terminów, zasad i sposobów wykonywania zadań przez pododdziały w operacjach pokojowych i stabilizacyjnych.

Treści kształcenia:

Podstawowe pojęcia dotyczące operacji pokojowych i stabilizacyjnych. Typologia operacji pokojowych i stabilizacyjnych. Charakter zadań wykonywanych przez polskie kontyngenty wojskowe podczas udziału w misjach pokojowych i stabilizacyjnych. Zasady użycia siły w działaniach pokojowych i stabilizacyjnych. Podstawowe zasady i sposoby wykonywania zadań mandatowych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość podstawowych terminów dotyczących operacji pokojowych i stabilizacyjnych; znajomość typologii operacji pokojowych i stabilizacyjnych; znajomość doświadczeń SZ RP z udziału w operacjach pokojowych i stabilizacyjnych; znajomość sposobów i zasad działania w czasie wykonywania zadań mandatowych.

4. PODSTAWY SURVIVALU lub SERE poziom B*

Celem kształcenia jest nauczenie metod zwiększenia szans na przeżycie oraz efektywności działania w warunkach środowiska naturalnego stosując techniki survivalowe.

Treści kształcenia:

Organizacja i funkcjonowanie systemu odzyskiwania izolowanego personelu w SZ RP i NATO. Szkolenie personelu narażonego na izolację SERE (Survival, Evasion, Resistance, Escape) - SERE A. Budowa schronień oraz ogniska survivalowe. Techniki podawania lokalizacji z wykorzystaniem improwizowanych metod. Pozyskiwanie wody oraz zdobywanie i przygotowanie pożywienia. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość zasad, taktyki i techniki unikania zagrożeń; znajomość czynników fizjologicznych i ich wpływ na ograniczanie wydolności organizmu człowieka w sytuacji walki o przetrwanie, w różnych warunkach terenowych i klimatycznych; znajomość zasady, metody i formy ochrony własnej, budowy schronień poszukiwania i spożywania wody oraz pożywienia, umożliwiające doraźne utrzymanie się przy życiu oraz metod i technik ustalania własnego położenia (lokalizacji); znajomość teoretycznych podstaw prowadzenia standardowych „Bojowych Akcji Poszukiwawczo-Ratowniczych” (CSAR – Combat Search and Rescue) oraz „Akcji Bojowego Odzyskiwania” (CR – Combat Recovery); sposoby wykorzystania posiadanego wyposażenia osobistego w celu zwiększenia szans na przeżycie. Znajomość zasad wykorzystania sprzętu etatowego i nieetatowego sprzętu survivalowego; umiejętność przygotowania indywidualnego pakietu survivalowego oraz wyposażenia osobistego; znajomość zasad improwizacji w survivalu; umiejętność stosowania odpowiednich priorytetów w survivalu (ang. PLWF, P – protection, L – location, W – water, F – food); umiejętność budowania schronienia, ognisk survivalowych i utrzymania właściwego stanu higieny; znajomość zasad wykorzystania improwizowanych metod orientacji; umiejętność stosowania techniki pozyskania wody i pożywienia.

5. GOTOWOŚĆ MOBILIZACYJNA I BOJOWA

Celem kształcenia jest nabycie umiejętności definiowania podstawowych wskaźników i pojęć dotyczących gotowości mobilizacyjnej i bojowej oraz umiejętności kierowania procesem osiągnięcia gotowości do podjęcia działań w pododdziale.

Treści kształcenia:

Geneza i rozwój systemu mobilizacyjnego wojska. Podstawowe wskaźniki i definicje dotyczące gotowości mobilizacyjnej i bojowej. Zasady utrzymania stałej i osiągnięcia gotowości do podjęcia działań oraz stanów gotowości kryzysowej w pododdziale. Funkcjonowanie elementów bazy mobilizacyjnej. Dokumentacja dotycząca gotowości mobilizacyjnej i bojowej. Opracowanie planu osiągnięcia gotowości do podjęcia działań na szczeblu pododdziału. Opracowanie zbiorczego i imiennego rozliczenia bojowego. Prowadzenie apelu ewidencyjnego w pododdziale. Kierowanie procesem osiągnięcia gotowości do podjęcia działań po otrzymaniu sygnału w pododdziale oraz przez służbę nadrzędną.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość podstawowych wskaźników i definicji dotyczących mobilizacji i utrzymania normatywów gotowości bojowej w pododdziale; znajomość zasad utrzymania stałej i osiągnięcia gotowości do podjęcia działań oraz stanów gotowości kryzysowej; znajomość elementów bazy mobilizacyjnej; znajomość dokumentacji gotowości bojowej na szczeblu pododdziału; rozumienie istoty uzupełniania wojsk w wyniku strat ponoszonych w czasie działań bojowych; umiejętność sporządzania dokumentacji oraz kierowania procesem osiągnięcia gotowości do podjęcia działań w pododdziale.

6. ROZPOZNANIE I ARMIE INNYCH PAŃSTW

Celem kształcenia jest zrozumienie roli rozpoznania wojskowego, typologii, sposobów i zasad prowadzenia rozpoznania znajomość struktur organizacyjnych i uzbrojenia wybranych armii innych państw szczebla batalionu oraz nabycie podstawowych umiejętności w organizowaniu i prowadzeniu rozpoznania wzrokowego.

Treści kształcenia:

Rola rozpoznania wojskowego we współczesnych konfliktach zbrojnych. Typologia rozpoznania wojskowego. Zasadnicze zadania rozpoznania wojskowego. Zasady prowadzenia działań rozpoznawczych na szczeblu pododdziału. Znaki rozpoznawcze innych państw. Struktury organizacyjne i uzbrojenie wybranych armii innych państw do szczebla batalionu. Obiekty rozpoznania. Cechy demaskujące użycia uzbrojenia w działaniach bojowych. Przygotowanie pododdziału do prowadzenia rozpoznania. Sposoby prowadzenia rozpoznania przez pododdział. Prowadzenie rozpoznania w punkcie obserwacyjnym. Noktowizja i termowizja w prowadzeniu rozpoznania. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Rozumienie podstawowych pojęć z zakresu rozpoznania wojskowego; rozumienie roli rozpoznania wojskowego podczas organizacji i prowadzenia walki; znajomość struktur organizacyjnych i uzbrojenia jednostek organizacyjnych wybranych armii innych państw; znajomość poglądów na temat prowadzenia działań bojowych przez jednostki organizacyjne armii innych państw, znajomość cech demaskujących obiekty rozpoznania; znajomość wybranych sylwetek sprzętu i znaków rozpoznawczych wybranych armii innych państw; znajomość sposobów prowadzenia rozpoznania; umiejętność stawiania zadań i prowadzenia rozpoznania w punkcie obserwacyjnym; umiejętność obsługi wybranych indywidualnych urządzeń noktowizyjnych i termowizyjnych.

7. TOPOGRAFIA WOJSKOWA

Celem kształcenia jest nabycie wiedzy i umiejętności w zakresie wykorzystania elementów składowych terenu i wiedzy na ich temat do prowadzenia działań na współczesnym polu walki, tj. orientowanie się w terenie bez mapy, pracę z mapą, wykorzystanie prostych przyrządów i urządzeń nawigacyjnych (busola, kompas, odbiorniki globalnego systemu nawigacji satelitarnej (GNSS) będących na wyposażeniu SZ RP w działaniach taktycznych oraz podstaw obsługi systemów informacji geograficznej (GIS).

Treści kształcenia:

Charakterystyczne formy rzeźby terenu i obiekty terenowe (naturalne i antropogeniczne) oraz ich właściwości taktyczne. Pomiary w terenie. Orientowanie się w terenie bez mapy w dzień i w nocy. Wydawnictwa kartograficzne (mapy papierowe i cyfrowe) i ich charakterystyka. Układy współrzędnych i wojskowe systemy meldunkowe. Znaki umowne map topograficznych. Pomiary na mapach topograficznych. Wykorzystanie mapy podczas pracy w terenie. Orientowanie się w terenie wg mapy i przyrządów nawigacyjnych. Przyrządy i urządzenia nawigacyjne wykorzystywane w pododdziałach rodzajów wojsk. Współczesne systemy informacji przestrzennej (oprogramowanie komercyjne, przeglądarki internetowe, Serwer Informacji i Usług Geograficznych GEOSERWER). Fotointerpretacja danych obrazowych. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Umiejętność wykonywania pomiarów różnymi sposobami; umiejętność posługiwania się mapą w różnych warunkach terenowych (papierową i cyfrową, mapą topograficzną i ortofotomapą); umiejętność orientowania się w terenie z mapą i bez mapy; przygotowanie i wykonanie marszu wg azymutu; wykorzystanie przyrządów i urządzeń nawigacyjnych w działaniach taktycznych wojsk; umiejętność prowadzenia orientacji topograficznej oraz oceny terenu; znajomość podstawowego oprogramowania (PGO, darmowe przeglądarki GIS); umiejętność korzystania z danych geograficznych dostępnych w sieci teleinformatycznej MILNET-Z.

8. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE DZIAŁAŃ TAKTYCZNYCH

Celem kształcenia jest znajomość celu, istoty i przedmiotu logistyki wojskowej oraz zasad organizacji zabezpieczenia logistycznego pododdziału w działaniach taktycznych na współczesnym polu walki.

Treści kształcenia:

Istota, cel i zakres logistyki wojskowej. Funkcjonowanie gospodarki wojskowej. Zabezpieczenie materiałowe, techniczne i medyczne działań taktycznych na szczeblu pododdziału. Ogólna charakterystyka transportu wojskowego. Ogólne zasady organizacji zabezpieczenia logistycznego PKW, zapoznanie z systemami informatycznymi – szczególnie pakiet LOGFAS (Logistic Functional Area Services).

Opis efektów uczenia się:

Znajomość istoty, celów i treści logistyki wojskowej oraz struktur funkcjonowania systemu logistycznego SZ RP; rozumienie funkcjonowania gospodarki wojskowej; znajomość podstaw zabezpieczenia logistycznego działań taktycznych na szczeblu pododdziału; ogólna znajomość możliwości oferowanych przez pakiet informatyczny LOGFAS.

9. SZKOLENIE STRZELECKIE

Celem kształcenia jest zrozumienie istoty działania broni strzeleckiej, amunicji i granatów ręcznych, nabycie umiejętności ich wykorzystania w walce oraz planowania, organizowania i prowadzenia szkolenia.

Treści kształcenia:

Budowa i działanie podstawowych rodzajów broni strzeleckiej, amunicji i granatów ręcznych. Podział i znakowanie amunicji. Wybrane elementy teorii strzału i balistyki. Zasady strzelania z broni strzeleckiej. Warunki bezpieczeństwa podczas użytkowania i obchodzenia się z bronią i amunicją. Ćwiczenia w obserwacji w ocenie odległości określanych różnymi sposobami. Przyrządy celownicze i celowniki do broni strzeleckiej. Ćwiczenia przygotowawcze z broni strzeleckiej oraz z wykorzystaniem urządzeń szkolno-treningowych (UST). Ćwiczenia w rzucaniu granatami ręcznymi. Strzelania z broni strzeleckiej. Rzut granatem bojowym. Planowanie, przygotowanie i prowadzenie zajęć ze szkolenia strzeleckiego. Przystrzeliwanie broni strzeleckiej. Organizacja i doprowadzanie broni strzeleckiej do prawidłowej celności. Zacięcia broni strzeleckiej w czasie strzelania – charakterystyka zacięć, ich przyczyny i sposób usunięcia. Rzut granatem bojowym. Szkolenie z zakresu walki i bezpiecznego posługiwania się bronią – poziom A (BLOS A) Wybrane elementy szkolenia z zakresu walki i bezpiecznego posługiwania się bronią – poziom B (BLOS B). Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Rozumienie istoty działania broni strzeleckiej, amunicji i granatów ręcznych; definiowanie i rozpoznawanie znakowania amunicji strzeleckiej; umiejętność prowadzenia celnego ognia z broni strzeleckiej; definiowanie i stosowanie warunków bezpieczeństwa podczas obchodzenia się z bronią i amunicją, a także podczas strzelań i rzutu granatem bojowym; umiejętność prowadzenia obserwacji oraz wykrywania, rozpoznania, oraz określania odległości do obiektów za pomocą wzoru rozwarcia i innymi sposobami, umiejętność prowadzenia ognia z pistoletu, i karabinka; umiejętność rzucania granatem bojowym oraz organizowania i prowadzenia szkolenia na rzutni granatem w roli kierownika zajęć; rozumienie zasad i norm przystrzeliwania broni oraz umiejętność doprowadzenia broni strzeleckiej do prawidłowej celności; umiejętność planowania, organizowania i prowadzenia zajęć dowódcy - kierownika zajęć oraz organizowania i prowadzenia szkolenia w roli instruktora w punkcie nauczania.

10. ŚRODKI DOWODZENIA

Celem kształcenia jest nabycie wiedzy z zakresu organizacji łączności na poziomie taktycznym, sposobów wykorzystania i posługiwania się środkami łączności i informatyki będącymi na wyposażeniu pododdziału oraz przepisów korespondencji radiowej.

Treści kształcenia:

Podstawowe zagadnienia z zakresu systemów łączności i informatyki. Organizacja systemów łączności na poziomie taktycznym oraz sposoby wykorzystania sprzętu łączności i informatyki w działaniach bojowych (w tym również zautomatyzowane systemy dowodzenia i kierowania środkami walki). Zasadniczy sprzęt łączności i informatyki będący na wyposażeniu SZ RP (dane taktyczno-techniczne, zastosowanie). Zasady organizacji systemów łączności i sposoby wykorzystywania sprzętu łączności i informatyki (w tym również zautomatyzowane systemy dowodzenia i kierowania środkami walki). Przepisy korespondencji radiowej i ogólne zasady zarządzania częstotliwościami radiowymi w SZ RP. Bezpieczeństwo i ochrona systemów teleinformatycznych. Posługiwanie się wybranymi środkami wsparcia dowodzenia (łączności oraz zautomatyzowanymi systemami dowodzenia i kierowania środkami walki) będącymi na wyposażeniu pododdziału.

Opis efektów uczenia się:

Umiejętność praktycznego wykorzystania technicznych możliwości środków łączności i informatyki w zależności od rodzaju wykonywanych działań bojowych pododdziału; znajomość zasad organizacji dokumentów eksploatacyjnych łączności oraz obowiązujących przepisów w zakresie eksploatacji sprzętu łączności i informatyki; umiejętność przygotowania i praktycznego posługiwania się środkami łączności i informatyki będącymi na wyposażeniu pododdziału oraz przekazywania komend (sygnałów) i wymiana wiadomości.

11. DZIAŁALNOŚĆ SZKOLENIOWA I SZKOLENIOWO-METODYCZNA

Celem kształcenia jest przygotowanie kandydatów na oficerów do planowania, organizowania i realizacji szkolenia oraz działalności metodycznej w pododdziale.

Treści kształcenia:

Pedagogika jako dyscyplina naukowa. Rola dydaktyki w szkoleniu wojskowym. Techniki pracy umysłowej. Edukacja ustawiczna. Podstawowe pojęcia szkolenia wojskowego. Organizacja systemu szkolenia w jednostce wojskowej. Wojskowe wydawnictwa specjalistyczne System działalności szkoleniowo-metodycznej w SZ RP. Zasady dydaktyczne. Formy działalności szkoleniowo-metodycznej w pododdziale. Formy i metody szkolenia w pododdziale. Formy organizacyjne zajęć. Modele instruowania. Dokumentacja szkoleniowo-metodyczna i ewidencja w procesie szkolenia pododdziału. Działalność szkoleniowa i szkoleniowo-metodyczna dowódcy w pododdziale. Infrastruktura szkoleniowa i sposób przygotowania bazy gabinetowej i polowej oraz technicznych środków nauczania. Tok zajęć teoretycznych i praktycznych w garnizonie i w warunkach polowych. Rola, miejsce oraz zadania kierownika zajęć oraz instruktorów w procesie planowania, organizowania oraz realizowania szkolenia w pododdziale. Formułowanie celów szkolenia. Dobór treści szkolenia. Kontrola i ocena w procesie szkolenia. Przygotowanie i prowadzenie szkolenia w punkcie nauczania do zajęć z przedmiotów szkolenia bojowego (szkolenie strzeleckie, taktyka, zabezpieczenie inżynieryjne, POPL, OPBMR, łączność). Prowadzenie instruktażu w roli kierownika zajęć z przedmiotów szkolenia bojowego. Planowanie, organizowanie i realizacja zajęć w roli kierownika zajęć z przedmiotów szkolenia bojowego. Przygotowanie i prowadzenie zajęć instruktorsko-metodycznych i metodycznych zajęć grupowych. Edukacja na odległość - E-learning. Organizacja i funkcjonowanie Systemu Wykorzystania Doświadczeń w SZ RP (SWD). Wybrane etapy procesu wykorzystania doświadczeń. Rola użytkownika SWD w procesie wykorzystania doświadczeń. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość organizacji systemu szkolenia w jednostce wojskowej i pododdziale; rozumienie roli, miejsca oraz zadań osób funkcyjnych w zakresie szkolenia plutonu (drużyny); umiejętność identyfikowania nowoczesnych metod szkolenia z uwzględnieniem ich efektywności; umiejętność wykonywania i prowadzenia dokumentacji szkoleniowej, ewidencyjnej oraz metodycznej w plutonie; rozumienie stosowania różnorodnych form działalności szkoleniowo-metodycznej w profesjonalnym przygotowaniu dowódców i instruktorów do szkolenia; umiejętność korzystania z wojskowych wydawnictw specjalistycznych; umiejętność dobierania elementów bazy szkoleniowej oraz środków dydaktycznych do wymogów procesu szkolenia, umiejętność prowadzenia szkolenia w roli instruktora oraz planowania, organizowania i prowadzenia zajęć w pododdziale z wykorzystaniem różnorodnych form szkolenia, form organizacyjnych zajęć; umiejętność przygotowania i prowadzenia instruktaży i innych form działalności szkoleniowo – metodycznej na szczeblu plutonu; znajomość organizacji i funkcjonowania SWD w SZ RP; rozumienie miejsca i roli personelu oraz użytkowników SWD w procesie wykorzystania doświadczeń.

12. MIĘDZYNARODOWE PRAWO HUMANITARNE KONFLIKTÓW ZBROJNYCH (MPHKZ)

Celem kształcenia jest zapoznanie z zasadami MPHKKZ oraz przestrzeganiem go podczas prowadzenia działań zbrojnych.

Treści kształcenia:

Geneza i rozwój prawa wojennego. Główne założenia i zasady MPHKKZ (definicja MPHKKZ, źródła MPHKKZ a zasady użycia siły (ROE), MPHKKZ a prawo krajowe). Międzynarodowy Ruch Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy. Pojęcie kombatanta, osoby uprawnione do statusu kombatanta. Ochrona i uprawnienia jeńców wojennych. Ochrona rannych, chorych i rozbitków. Ochrona ludności cywilnej. Metody i środki walki w świetle MPHKKZ. Środki prowadzenia zbrojnych działań wojennych objęte zakazem badań, produkcji, posiadania i handlu. Środki objęte zakazem użycia, środki walki, których użycie jest dopuszczalne pod pewnymi warunkami. Ograniczenia w zakresie stosowania dopuszczalnych środków walki zbrojnej, metody prowadzenia działań zbrojnych – dozwolone i zakazane. Ochrona dóbr kultury. MPHKKZ a konflikty wewnętrzne. Znaki i oznaczenia stosowane w MPHKKZ. Odpowiedzialność za naruszanie MPHKKZ (zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludności, zbrodnie ludobójstwa, odpowiedzialność dowódców za naruszenia prawa wojennego, działanie na rozkaz).

Opis efektów uczenia się:

Rozumienie znaczenia MPHKKZ w działaniach wojsk; umiejętność postępowania zgodnie z celem międzynarodowego prawa humanitarnego; znajomość norm humanitarnego postępowania w działaniach zbrojnych i umiejętność egzekwowania takiego zachowania od swoich podwładnych; podejmowanie decyzji w zakresie prowadzenia działań zbrojnych zgodne z MPHKKZ.

13. WYBRANE ZAGADNIENIA BEZPIECZEŃSTWA NARODOWEGO I MIĘDZYNARODOWEGO

Celem kształcenia jest znajomość istoty bezpieczeństwa narodowego i międzynarodowego oraz struktur i instytucji zajmujących się bezpieczeństwem narodowym i międzynarodowym.

Treści kształcenia:

Globalne problemy bezpieczeństwa. Narody Zjednoczone i porozumienia regionalne. Procesy rozbrojeniowe i mechanizmy kontroli zbrojeń. Obszary porozumień rozbrojeniowych istotnych dla bezpieczeństwa globalnego. Misje specjalne i operacje wojskowe w systemie bezpieczeństwa. Problemy bezpieczeństwa regionalnego. NATO i UE wobec zagrożeń

globalnych i regionalnych. System obrony państwa. Elementy systemu bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej (RP). Przesłanki bezpieczeństwa narodowego RP. Strategia obronności. Prawno - organizacyjne podstawy systemu obronnego RP. Polska w systemie sojuszniczym NATO. Operacje poza granicami Polski. Udział SZ RP w międzynarodowej współpracy wojskowej.

Opis efektów uczenia się:

Rozumienie istoty bezpieczeństwa państw; znajomość podstawowych zasad jego funkcjonowania; rozumienie funkcjonowania systemu obrony państwa; zrozumienie procesów zachodzących w jego systemie politycznym oraz w życiu społeczno-politycznym; zapoznanie z funkcjonowaniem i strukturami współczesnych instytucji europejskich i międzynarodowych w dobie procesów integracyjnych.

14. PODSTAWY EKSPLOATACJI SPRZĘTU WOJSKOWEGO (SpW)

Celem kształcenia jest znajomość zasad i bezpieczeństwa eksploatacji sprzętu wojskowego oraz nabycie umiejętności prowadzenia gospodarki materiałowo-technicznej w pododdziale.

Treści kształcenia:

Podstawowy sprzęt wojskowy SZ RP. Podstawowe pojęcia związane z eksploatacją SpW. Bezpieczeństwo eksploatacji SpW (w tym bezpieczeństwo energetyczne, dozоровe metrologiczne, ekologiczne, ppoż. i inne). Przepisy dotyczące użytkowania SpW. Obowiązki osób funkcyjnych w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa eksploatacji SpW oraz oszczędnego i racjonalnego zużycia paliw i energii. Obowiązki kierowcy i dysponenta pojazdu. Działalność profilaktyczna w zakresie zapobiegania wypadkom z bronią i amunicją oraz ruchu drogowym z udziałem wojskowych pojazdów mechanicznych. Odpowiedzialność żołnierzy za wyrządzone przez nich szkody w SpW. Zasady prowadzenia gospodarki materiałowo-technicznej w pododdziale. Przyjęcie i przekazanie sprzętu w pododdziale. Podstawowe zadania dowódcy pododdziału w zakresie eksploatacji i użytkowania sprzętu wojskowego. Prowadzenie działalności kontrolno-nadzorczej w pododdziale. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Rozumienie zasad eksploatacji SpW; rozumienie przestrzegania przepisów dotyczących bezpieczeństwa eksploatacji SpW; umiejętność identyfikowania przyczyn oraz zapobiegania wypadkom z bronią i amunicją oraz w ruch drogowym; znajomość zasad prowadzenia gospodarki materiałowo-technicznej oraz zasad przyjęcia i przekazania sprzętu w pododdziale; znajomość zadań w zakresie właściwego użytkowania sprzętu, planowania, organizowania i prowadzenia działalności kontrolno-nadzorczej.

15. WSPARCIE PRZEZ PAŃSTWO GOSPODARZA (HNS)

Celem kształcenia jest znajomość zasad, obowiązków i przedsięwzięć realizowanych w ramach wsparcia wojsk sojuszniczych przez państwo-gospodarza.

Treści kształcenia:

Charakterystyka procesów wsparcia, pomocy dla sił sojuszniczych przez pozamilitarną część systemu obronnego państwa. Rola i zadania SZ RP jako organizatora i koordynatora przyjęcia sojuszniczych sił wzmocnienia. Funkcje i zadania punktów kontaktowych HNS. Charakterystyka zasobów krajowych przewidzianych do zabezpieczenia procesu wsparcia (Katalog Możliwości). Planowanie i realizacja zadań wynikających z obowiązków państwa-gospodarza. Analiza procedur, zasad, zadań i dokumentów na odpowiednich etapach planowania i realizacji HNS. Zabezpieczenie przemieszczających się wojsk oraz aspekty finansowe realizacji zadań.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość założeń i zadań normujących problematykę HNS w państwie; umiejętność posługiwania się dokumentami normatywnymi oraz ich stosowania na potrzeby planowania i realizacji zadań wynikających z obowiązków państwa-gospodarza.

16. DZIAŁANIA NIEKINETYCZNE

Celem kształcenia jest znajomość podstawowych terminów, zasad i sposobów prowadzenia działań niekinetycznych wykonywanych przez pododdziały i komórki sztabowe w zakresie współpracy cywilno-wojskowej, działań informacyjnych i psychologicznych w operacjach pokojowych i stabilizacyjnych.

Treści kształcenia:

Założenia współpracy cywilno-wojskowej (CIMIC), cele, funkcje, zasady i zadania. CIMIC jako funkcja połączona. Znajomość efektów i działań współpracy cywilno-wojskowej oraz jej zastosowania w różnych środowiskach i rodzajach operacji. Zasady i sposoby oceny środowiska cywilnego. Cele i zadania organizacji cywilnych (międzynarodowych, rządowych i pozarządowych) w rejonie odpowiedzialności dowódcy oraz ich wpływ na realizację zadań operacyjnych dowódcy. Charakter i zasady kooperacji personelu współpracy cywilno-wojskowej z ludnością lokalną, administracją terenową i organizacjami cywilnymi wpływającymi na realizację zadań i opinie o siłach zbrojnych. Podstawowe pojęcia dotyczące działań informacyjnych i psychologicznych (PSYOPS i INFOOPS). Systematyzacja pojęć i zdefiniowanie obszarów działania w środowisku informacyjnym w relacji z poziomami dowodzenia. Koordynacja działań informacyjnych na poszczególnych szczeblach dowodzenia. Zapoznanie z zasadami użycia elementów działań psychologicznych na rzecz związków taktycznych i operacyjnych (ZTiO). Doświadczenia z wykorzystania pododdziałów CIMIC i PSYOPS w działaniach pokojowych i stabilizacyjnych. Rola komórek działań niekinetycznych w procesie planowania operacji.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość podstawowych terminów dotyczących współpracy cywilno-wojskowej, działań informacyjnych i psychologicznych. Znajomość roli, przeznaczenia i możliwości realizacji zadań w obszarach CIMIC, INFOOPS i PSYOPS zintegrowanych z działaniami bojowymi ZTiO.

17. OCHRONA ŚRODOWISKA

Celem kształcenia jest opanowanie wiedzy na temat postępowania z zanieczyszczeniami, odpadami, materiałami i substancjami niebezpiecznymi a także zasadami ochrony środowiska podczas realizacji celów i zadań wojskowych.

Treści kształcenia:

Charakterystyka środowisk przyrodniczych i ich elementów chronionych. Zagrożenia dla środowiska wynikające z zagrożeń militarnych i niemilitarnych oraz niekorzystne czynniki oddziaływujące na środowisko. Główne zagrożenia dla środowiska naturalnego związane z techniką motoryzacyjną, oraz środkami walki. Postępowanie z odpadami i substancjami niebezpiecznymi. Zagospodarowanie produktów odpadowych powstających w wyniku eksploatacji oraz likwidacji uzbrojenia i sprzętu wojskowego, w tym pojazdów. Ochrona środowiska przez pododdziały na poligonach, ośrodkach ćwiczeń i w działaniach taktycznych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość współczesnych poglądów na ochronę środowiska naturalnego; świadomość i znajomość zagrożeń militarnych i niemilitarnych środowiska naturalnego; znajomość zasad postępowania z zanieczyszczeniami, odpadami, materiałami i substancjami niebezpiecznymi; umiejętność przestrzegania zasad ochrony środowiska podczas realizacji zadań wojskowych.

18. POWSZECHNA OBRONA PRZECIWLOTNICZA I OBRONA PRZECIWLOTNICZA

Celem kształcenia jest umiejętność określania wielkości i charakteru zagrożenia z powietrza oraz jego wpływu na działanie pododdziału, znajomość organizacji i możliwości bojowych pododdziałów obrony przeciwlotniczej oraz nabycie umiejętności organizacji i realizacja w pododdziale przedsięwzięć powszechnej obrony przeciwlotniczej.

Treści kształcenia:

Podział i charakterystyka środków napadu powietrznego. Zadania, skład oraz możliwości bojowe lotnictwa taktycznego i śmigłowców bojowych. Taktyka działania samolotów, śmigłowców oraz bezzałogowych statków powietrznych na polu walki. Charakterystyka ugrupowania bojowego pododdziału jako obiektu uderzeń śmigłowców i samolotów. Sposoby wykonywania uderzeń przez samoloty i śmigłowce. Okresy największego zagrożenia uderzeniami z powietrza. Rola, zadania, możliwości bojowe oraz struktura organizacyjna oddziałów i pododdziałów obrony przeciwlotniczej. Zasady organizacji obserwacji i rozpoznania celów powietrznych. Zasady zwalczania celów powietrznych z broni strzeleckiej i pokładowej. Zasady organizowania Powszechnej Obrony Przeciwlotniczej (POPL) w warunkach garnizonowych. Przedsięwzięcia zmniejszające skutki uderzeń z powietrza. Organizacja systemu powszechnego ostrzegania i alarmowania o zagrożeniu uderzeniami z powietrza. Działanie stanu osobowego pododdziału po ogłoszeniu alarmu powietrznego. Realizacja przedsięwzięć POPL w działaniach taktycznych. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość organizacji oraz możliwości bojowych pododdziałów obrony przeciwlotniczej; znajomość zasad organizacji POPL w warunkach polowych i garnizonowych, w tym odpowiedniego przygotowania infrastruktury; rozumienie znaczenia przedsięwzięć organizowanych w ramach POPL dla zmniejszenia skutków uderzeń z powietrza wykonywanych przez przeciwnika; umiejętność określania wielkości i charakteru zagrożenia z powietrza oraz jego wpływu na działanie pododdziału; umiejętność organizowania w pododdziałach przedsięwzięć POPL oraz realizowania ich w działaniach bojowych.

19. OBRONA PRZED BRONIĄ MASOWEGO RAŻENIA (OPBMR)

Celem kształcenia jest znajomość właściwości rażącego działania broni masowego rażenia i środków zapalających, istoty oraz celu OPBMR, praktycznego działania i wykorzystania środków i sprzętu OPBMR w warunkach zagrożenia skażeniami i skażeń oraz organizacji i prowadzenia szkolenia z OPBMR w pododdziale.

Treści kształcenia:

Wpływ broni masowego rażenia na działania bojowe wojsk. Organizacja OPBMR na szczeblu taktycznym. Wykorzystanie zasad i przedsięwzięć OPBMR w warunkach zagrożenia skażeniami i skażeń. Posługiwanie się indywidualnymi środkami ochrony przed skażeniami. Sprawdzenie szczelności i dopasowania filtracyjnych masek przeciwgazowych w atmosferze skażonej. Sprzęt i środki OPBMR będące na wyposażeniu pododdziału. Poziomy zagrożenia użyciem BMR. Działanie po napotkaniu terenu skażonego i w terenie skażonym - prowadzenie natychmiastowej likwidacji skażeń. Ochrona wojsk przed środkami zapalającymi, pokonanie przeszkód na torze napalnym. Środki dymne, wykonywanie zasłon dymnych z wykorzystaniem ręcznych granatów i świec dymnych. Szkolenie z ochrony przed bojowymi środkami trującymi i substancjami promieniotwórczymi. Planowanie i rozgrywanie epizodów z OPBMR w ramach prowadzonych zajęć taktycznych, ćwiczeń i treningów. Ochrona środowiska naturalnego i bezpieczeństwo pracy podczas szkolenia z OPBMR. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość wykorzystania zasad i przedsięwzięć OPBMR przed, w czasie i po zdarzeniach CBRN (chemical, biological, radiological and nuclear); umiejętność sprawdzania szczelności i dopasowania filtracyjnych masek przeciwgazowych w atmosferze skażonej; podejmowanie działania na sygnał uprzedzenia o zagrożeniu skażeniami i alarmu o skażeniach oraz umiejętne wykorzystywanie właściwości indywidualnych i zbiorowych środków ochrony przed skażeniami; umiejętność posługiwania się i wykorzystania środków i sprzętu OPBMR będącego na wyposażeniu pododdziału; zachowanie zdolności bojowej podczas obchodzenia, pokonywania lub działania w rejonach skażeń pieszo i na sprzęcie; sposobność wykonywania czynności przeciwdziałających rażącemu działaniu środków zapalających; umiejętność stawiania zasłon dymnych za pomocą ręcznych granatów i świec dymnych; umiejętność zachowania zasad bezpieczeństwa i ochrony środowiska podczas szkolenia z OPBMR.

20. POŁĄCZONE WSPARCIE OGNIOWE

Celem kształcenia jest nabycie wiedzy w zakresie przeznaczenia i zasad użycia platform wsparcia ogniowego, relacji wsparcia ogniowego wojsk raketowych i artylerii oraz możliwości bojowych pododdziałów artylerii oraz roli targetingu w połączonym wsparciu ogniowym.

Treści kształcenia:

Zadania i struktura połączonego wsparcia ogniowego. Rola i zadania artylerii we wsparciu ogniowym. Bliski ogień wspierający. Możliwości i sposoby wykorzystania sił i środków połączonego wsparcia ogniowego na korzyść pododdziałów wojsk walczących. Wezwanie wsparcia ogniowego z pola walki (Call For Fire). Koordynacja wsparcia ogniowego na szczeblu pododdziału. Planowanie i wykonanie bliskiego ognia wspierającego. Rola i zadania Lotnictwa Wojsk Lądowych oraz Lotnictwa Sił Powietrznych we wsparciu ogniowym pododdziałów ogólnowojskowych w różnych rodzajach działań taktycznych. Wywołanie bezpośredniego wsparcia lotniczego (Close Air Support). Możliwości w połączonym wsparciu ogniowym. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość przeznaczenia, miejsca i zadań połączonego wsparcia ogniowego oraz jego znaczenia w realizacji zadań przez wojska walczące; rozumienie zasad i sposobów wykorzystania artylerii w działaniach taktycznych pododdziałów wojsk walczących; umiejętność postawienia zadań i wezwania ognia; znajomość istoty oraz sposobu wykorzystania lotnictwa na korzyść pododdziałów wojsk walczących; znajomość istoty targetingu w połączonym wsparciu ogniowym.

21. ZABEZPIECZENIE INŻYNIERYJNE

Celem kształcenia jest nabycie wiedzy w zakresie przeznaczenia i zadań zabezpieczenia inżynierskiego realizowanego w pododdziale oraz umiejętności realizacji podstawowych zadań zabezpieczenia inżynierskiego.

Treści kształcenia:

Cel i zadania zabezpieczenia i wsparcia inżynierskiego pododdziałów. Struktury, przeznaczenie i zasady użycia pododdziałów wojsk inżynierskich. Koordynacja działań pododdziałów wojsk inżynierskich z pododdziałami wspieranymi. Sposoby organizacji i realizacji podstawowych zadań inżynierskich na szczeblu pododdziału: rozpoznanie inżynierskie przeciwnika i terenu, budowa obiektów fortyfikacyjnych, budowa zapór inżynierskich i wykonywanie niszczeń, przygotowanie i utrzymanie dróg, wykonywanie przejść (torowanie) w zaporach, przez przeszkody naturalne i rejonny zniszczeń oraz rozminowanie terenu i obiektu, urządzenie i utrzymanie przepraw, realizacja przedsięwzięć w ramach maskowania, udział w likwidacji skutków uderzeń przeciwnika oraz kłęk

żywiolowych i ekologicznych, wydobywanie i oczyszczanie wody, usuwanie i niszczenie niewybuchów i niewypałów, w tym improwizowanych ładunków wybuchowych. Dowodzenie podczas realizacji procedury 5-25 oraz 5xC. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość: celów, zadań i zasad zabezpieczenia i wsparcia inżynieryjnego działań taktycznych; znajomość sposobów wykonywania podstawowych zadań inżynieryjnych na szczeblu pododdziału; celów i zadań wsparcia inżynieryjnego pododdziałów rodzajów wojsk; znajomość struktur, przeznaczenia i zasad użycia pododdziałów wojsk inżynieryjnych; znajomość min oraz materiałów wybuchowych i środków zapalających stosowanych w SZ RP; umiejętność sporządzania zapalnika lontowego i wysadzanie pojedynczego ładunku materiału wybuchowego; umiejętność zachowania się w rejonach zagrożenia minami oraz IED (Improvised Explosive Device); umiejętność realizacji procedur 5-25 oraz 5XC.

22. ZABEZPIECZENIE MEDYCZNE

Celem kształcenia jest uzyskanie wiedzy i umiejętności niezbędnych do udzielania pierwszej pomocy poszkodowanym znajdującym się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego, spowodowanym czynnikami rażenia współczesnych środków walki.

Treści kształcenia:

Zabezpieczenie medyczne pododdziału. Założenia taktyczno-medyczne opieki nad poszkodowanym w warunkach pola walki (Tactical Combat Casualty Care – TCCC). Standardy medyczne TCCC. Posługiwanie się indywidualnym wyposażeniem medycznym żołnierza (Indywidualny Pakiet Medyczny – IPMed) podczas udzielania samopomocy i pomocy koleżeńskiej na polu walki. Ocena obrażeń i stanu rannego – badanie urazowe. Ocena, udrażnianie i kontrola dróg oddechowych. Rozpoznanie i zaopatrywanie krwotoków. Rozpoznawanie i postępowanie z ranami klatki piersiowej. Złamania - rozpoznawanie i zaopatrywanie. Polowa karta medyczna. Ewakuacja medyczna – MEDEVAC. Procedury CASEVAC. Sposoby ewakuacji poszkodowanych. Improwizowane sposoby wynoszenia rannych z pola walki.

Opis efektów uczenia się:

Znajomość zasad zabezpieczenia medycznego pododdziału; założeń taktyczno-medycznych i standardów medycznych TCCC, faz i celów udzielania taktycznej pomocy medycznej; znajomość czynności wykonywanych w ramach samopomocy i pomocy koleżeńskiej na polu walki w poszczególnych fazach TCCC i umiejętność ich przeprowadzenia; znajomość IPMed oraz umiejętność posługiwania się nim; umiejętność oceny obrażeń i stanu rannego; umiejętność udrażniania dróg oddechowych oraz oceny i kontroli oddechu poszkodowanego; umiejętność rozpoznawania, tamowania i zaopatrywania krwotoków z użyciem dostępnych opatrunków, zaopatrywania amputacji urazowych kończyn; znajomość zasad i umiejętność rozpoznania oraz postępowania z ranami klatki piersiowej, unieruchamiania złamań; umiejętność zgłoszenia potrzeby ewakuacji medycznej; znajomość sposobów ewakuacji poszkodowanych przy użyciu sprzętu medycznego oraz środków improwizowanych.

23. REGULAMINY SZ RP

Celem kształcenia jest opanowanie postanowień i zarządzeń regulujących tok życia i służby w jednostce wojskowej oraz umiejętności stosowania regulaminów w codziennym toku służby, a także przygotowanie do planowania, organizacji i prowadzenia szkolenia z regulaminów.

Treść kształcenia:

Podstawowe uwarunkowania służby wojskowej. Organizacja życia żołnierskiego w jednostce wojskowej. Działalność służbowa w jednostce wojskowej i garnizonie. Wzory dokumentów. Służba wewnętrzna jednostki wojskowej. Musztra indywidualna i zespołowa piesza. Musztra

z pojazdami. Sygnały dowodzenia stosowane w musztrze. Dowodzenie pododdziałem podczas wystąpień służbowych i uroczystości wojskowych. Opracowanie dokumentacji szkoleniowej do zajęć z regulaminów w roli instruktora i kierownika zajęć. Udział w instruktażu kierownika zajęć. Organizacja i prowadzenie instruktażu. Przygotowanie i prowadzenie szkolenia w roli dowódcy drużyny – instruktora. Planowanie, organizowanie i prowadzenie zajęć z regulaminów w roli kierownika zajęć. Działalność służbowa w jednostce wojskowej. Wybrane zagadnienia z Ceremoniału Wojskowego SZ RP. Przegląd musztry pododdziału. Wykorzystanie umiejętności przywódczych.

Opis efektów uczenia się:

Umiejętność stosowania zapisów regulaminów w codziennym toku służby; opanowanie zasad żołnierskiego zachowania się w różnych sytuacjach; znajomość postępowania służbowego, codziennego toku służby, zabezpieczenia logistycznego, ochrony ppoż i zdrowia; znajomość służb wewnętrznych i służb garnizonowych, dokumentacji służb wewnętrznych, organizacji i pełnienia służby wartowniczej, patrolowej i konwojowej; umiejętność zdawania i obejmowania obowiązków na stanowiskach służbowych; opanowanie czynności wchodzących w zakres musztry indywidualnej i zespołowej pieszej do szczebla plutonu oraz z pojazdami; umiejętność dowodzenia pododdziałem podczas wystąpień służbowych i uroczystości wojskowych; wydawania komend i zachowania się w szyku, planowania, organizowania i prowadzenia zajęć z regulaminów w roli instruktora i kierownika zajęć; umiejętność przygotowania i realizacji przeglądu musztry plutonu; znajomość zadań stojących przed służbami w jednostce wojskowej i garnizonie.

VII. PRAKTYKI ZAWODOWE

Zasady i formy odbywania praktyk w zależności od formy kształcenia określa regulamin studiów lub ustala rektor – komendant z uwzględnieniem wymogów wynikających z ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374, 695 i 875). Odpowiedzialność za organizację praktyk ponoszą właściwi rektorzy – komendanci uczelni wojskowych, a za ich przebieg i realizację oraz osiągnięte efekty zgodnie z programem praktyk, dowódcy jednostek, w których realizowane są praktyki.

VIII. WALIDACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ – EGZAMIN NA OFICERA

1. Warunkiem przystąpienia do egzaminu na oficera jest uzyskanie pozytywnych wyników z kształcenia wojskowego, kształcenia specjalistycznego, praktyk oraz wychowania fizycznego (jeśli jest ujęty w ramach rygorów dydaktycznych dodatkowego egzaminu nie przeprowadza się), a także uzyskanie wymaganego poziomu umiejętności językowych. Warunki przystąpienia do egzaminu na oficera dla słuchaczy kształconych na potrzeby uzupełniania rezerw osobowych oraz dla żołnierzy OT określa rektor – komendant uczelni wojskowej w uzgodnieniu z osobami właściwymi do opracowywania modeli przebiegu służby wojskowej w poszczególnych korpusach osobowych (grupach osobowych lub odpowiednimi dowódcami RSZ).
2. Egzamin na oficera przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez rektora – komendanta uczelni i obejmuje zagadnienia umożliwiające sprawdzenie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w zakresie przygotowania ogólnowojskowego i ogólnodowódczego określonego standardem kształcenia wojskowego.
3. Do składu komisji egzaminacyjnej rektor – komendant może wnioskować o powołanie wskazanych przedstawicieli rodzajów SZ RP oraz stosownie do potrzeb przedstawicieli innych instytucji resortu obrony narodowej.

4. W przypadku uzyskania z egzaminu na oficera ogólnej oceny niedostatecznej lub nieprzystąpienia do egzaminu z przyczyn losowych i zdrowotnych kandydat może wystąpić z wnioskiem o wyznaczenie dodatkowego terminu egzaminu. Dodatkowy termin wyznacza rektor – komendant i jest to termin ostateczny. W terminie dodatkowym sprawdzeniu podlegają jedynie niezaliczone rygory. Przy wystawianiu oceny ogólnej bierze się pod uwagę pozytywne wyniki zaliczonych rygorów.
5. Warunkiem uzyskania pozytywnej oceny z egzaminu na oficera jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich rygorów egzaminu na oficera.
6. Szczegółowe zasady i tryb przeprowadzenia egzaminu na oficera określa rektor – komendant uczelni wojskowej, w której realizowane jest kształcenie wojskowe w uzgodnieniu z dyrektorem departamentu właściwego do spraw szkolnictwa wojskowego, co najmniej 14 dni przed egzaminem.

IX. INNE WYMAGANIA

1. Kształtowanie cech osobowo-zawodowych oraz wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych niezbędnych oficerowi uczelnia wojskowa realizuje w procesie ciągłym od chwili stawiennictwa w uczelni do dnia zakończenia nauki.
2. Weryfikacja procesu kształcenia na jego wszystkich formach winna być realizowana także w ramach rygorów dydaktycznych określonych programem studiów (szkolenia).
3. Przedmioty: *Profilaktyka antykorupcyjna, Bezpieczeństwo cybernetyczne, Bezpieczeństwo i higiena pracy* należy realizować w pełnym wymiarze godzin na wszystkich formach kształcenia.
4. Wymiar godzin przedmiotu *Historia Polski* na formach przygotowania trwających do 6 miesięcy określa rektor – komendant uczelni wojskowej.
5. Przedmiot: *Wychowanie fizyczne* należy realizować w wymiarze co najmniej 6 godzin tygodniowo zgodnie z *Wzorcowym programem zajęć z zakresu wychowania fizycznego i sportu realizowanych w komórkach organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej oraz jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych*, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 16 czerwca 2014 r. w sprawie zajęć z zakresu wychowania fizycznego i sportu realizowanych w komórkach organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej oraz jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych (poz. 890). W ramach prowadzonych zajęć należy umożliwić kandydatom na żołnierzy zawodowych kształconym w ramach studiów nabycie uprawnień do prowadzenia zajęć z wychowania fizycznego z żołnierzami. Wymóg posiadania tych uprawnień określają osoby właściwe do opracowania modeli przebiegu służby wojskowej w poszczególnych korpusach osobowych (grupach osobowych). Na zakończenie procesu kształcenia należy przeprowadzić dla podchorążych egzamin z wychowania fizycznego, którego pozytywne zaliczenie jest warunkiem przystąpienia do egzaminu na oficera.
6. Przedmiot: *Szkolenie strzeleckie* w zakresie treści i efektów uczenia się należy realizować w takim wymiarze godzinowym, aby umożliwić kandydatom na żołnierzy zawodowych kształconym w ramach studiów oraz 12 - miesięcznego Studium Oficerskiego posiadanie wiedzy i umiejętności z zakresu walki i bezpiecznego posługiwania się bronią - poziom A (BLOS A). Wybrane elementy szkolenia z zakresu walki i bezpiecznego posługiwania się bronią – poziom B (BLOS B) należy realizować na podpunktach nauczania, w ramach wybranych zajęć praktycznych przedmiotów kierunkowych Modułu Oficerskiego.

7. *Podstawy Survivalu lub SERE poziom B* – w zakresie treści i efektów uczenia się należy realizować w wymiarze godzinowym umożliwiającym kandydatom na żołnierzy zawodowych kształconym w ramach studiów w grupach osobowych: aeromobilnej, rozpoznania ogólnego i pilotów uzyskanie zaświadczenia o ukończeniu szkolenia SERE na poziomie B. Dla kandydatów na żołnierzy zawodowych pozostałych grup osobowych oraz słuchaczy pozostałych form kształcenia realizacja przedmiotu może zostać ograniczona, w wymiarze określonym w Module Oficerskim.
8. Przedmiot: *OPBMR – szkolenie z ochrony przed bojowymi środkami trującymi i substancjami promieniotwórczymi* – należy prowadzić wyłącznie dla kandydatów na żołnierzy zawodowych kształconych w ramach studiów, jednorazowo w cyklu kształcenia. Szkolenie przygotowuje do realizacji zadań w warunkach rzeczywistych skażeń. Zajęcia realizowane są z użyciem ćwiczebno-bojowych środków trujących i substancji promieniotwórczych w „Rejonie skażeń” w Poligonowym Ośrodku Szkolenia z OPBMR w SZ RP, zlokalizowanym w Centrum Szkolenia Wojsk Lądowych Drawsko. Kandydaci korpusu osobowego OPBMR realizują dodatkowo szkolenie z wykorzystaniem obiektu - „Tunelu skażeń”. W zakresie treści i efektów uczenia się przedmiotowe szkolenie należy realizować w jednym bloku szkoleniowym dla wszystkich zajęć praktycznych OPBMR przewidzianych dla Modułu Oficerskiego, na III lub IV roku studiów.
9. Elementy przywództwa należy realizować w ramach zajęć praktycznych w trakcie całego okresu kształcenia.
10. Przedmiotom (treściom) określonym w Module Oficerskim można przydzielać punkty ECTS (European Credit Transfer System), na zasadach określonych przez uczelnię, w przypadku gdy efekty uczenia się związane z danym przedmiotem mają wpływ na osiągnięcie przez absolwentów zakładanych efektów dla kierunku studiów.
11. Dopuszcza się możliwość łączenia i dzielenia treści kształcenia oraz wykorzystania metod i technik kształcenia na odległość. W przypadku zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, metody i techniki kształcenia na odległość mogą być wykorzystywane pomocniczo.